

ביטאון עמותת ה矜נזה ה矜נזה

עמותת

"ה矜נזה הירוקות"
מחזקת את ידי כל
כוחות הביטחון וההצלה,
ואת תושבי הצפון

ג'ליון מיוחד

20 שנים לעמותת
"ה矜נזה הירוקות"
יור העמותה, אברהם לוי:
lgadol um zorei haumotah

משמר הגבול הוא
סגה נדולה

צבי כר: להטיל על מג"ב את כל
הטיפול בנושא הביטחון השוטף

קצין וחבר כניסה
אייציק אהרוןוביץ': אהיה
לפיה למשטרה

מג"בניק ללא הפסקה
גבי ליסט: מג"ב כמגש של אזרח
ישראל על עדותיהם ודתוותיהם

מצורף לגילון

שי סמלי לזכורת
לחברי העמותה

אשת חיל מיימצא

לחמות מג"ב - חלק בלתי נפרד
מהפעולות והעשה של החיל

השתאות

הצלחה של עמותת "הគומתות הירוקות" נראית לעין – אתר ההנצחה והמורשת, מגרש המסדרים והן הפורח מסביב – והוא גם ניכרת באיכות וביקף פעילות ההנצחה, לימוד המורשת, התמיכה והסיע, הגיבוש החברתי, ומה לא...

לקוראים שלום,

השנה ימלאו לuemותת "הគומתות הירוקות" 20 שנה. כמו כל מפעל גדול, תחילתה ברעיעון, ביזמה של יחידים שראוים רוחק, שלא נרתעים מחייב לידה, שמרמים בנחישות את הדגל ונושאים אותו בגיןן עד לכיבוש העיד הסופי.

לקראת הנילון הזה וקדומו, ציתוי לראיין אחדים מאותם נושאינו דגל, והסתבר לו מיד כי תכונות המנויות שדיברנו עליהם הון חלק אינטגרלי כמעט מואפי של האכ טיפוס המג"בנקי.

וכך, מחד גיסא – אין להתפלל על שמאמצז מיסידי העמותה וכעילה העלו פרי מתוק של הצלחה. ומצד גיסא – אי אפשר שלא להשתאות לנוכח גודל ההצלחה והיקפה. הצלחה של עמותת "הគומתות הירוקות" נראית לעין – אחר ההנצחה והמורשת, מגרש המסדרים והן הפורח מסביב – והוא גם ניכרת באיכות וביקף פעילות ההנצחה, לימוד המורשת, התמיכה והסיע, הגיבוש החברתי, ומה לא...

כל ההישגים הללו של עמותת "הគומתות הירוקות" – כך עמי סבור, צפואה מן הצד – לא יתכונו ללא הרוח והתכונות המיחידות והמאפייניות את אנשי מג"ב לדורותיהם.

לכלם – ישר כוח, המשיכו להצלח ו"וימ הולחת" שמח!

ד"ר עודד ניב, עורך

- לגודל עם צורכי העמותה – תחת ניצב בדים אברם לוי, י"ר עמותת "הគומתות הירוקות" 4
- לאורך כל הדרך – ניצב חסין פארס, מפקד משמר הגבול 4
- משפחה שכאה – אלון שפי, נציג המשפחות השוכנות 5
- "איבדנו את היקר לנו מכך" – צילה רחמים 6
- ונזכר את כולם – רב פקד יוסי שניא, קצין נפגעים מג"ב 7
- סוף סוף רב פקד – 16 שנים לאחר שנפל בקרב עם מחבלים לבנון זכה 9 סטפן (אייציק) דניאל זיל בדרגת רב פקד – דורון דניאל
- פעילות ברוכה בשנת 2005 – אבי גיטלי, מזכיר ומזכיר העמותה 10
- קורים דברים – מהונשה באתר ההנצחה ובית המורשת 12
- צבי בר: מג"ב הוא סגה גדולה – ניצב בדים ישראל סדן, יעקב חבקוק וד"ר עודד ניב 16
- אייציק אהרוןוביץ': "אני מקווה שלא יהיה קצין המשטרה הבכיר היחיד 18
- שמהן בכנסת" – ד"ר עודד ניב
- נבי לسط: מג"בניק ללא הפסקה – ד"ר עודד ניב 20
- "אני מאשר שיש לי חלק בהעלאת קרנו של משמר הגבול" – אומר הזמר ישראל יצחקי 23
- ששיריו "שיר משמר הגבול" המקורי, כבש בשנות ה-50 את מצעדיו הזמר – אבי גיטלי
- אשת חיל מי ימצא – על לוחמות מג"ב – ד"ר טל משבג 24
- משמר הגבול: צבא? משטרת? צבא ומשטרת משולבים? 26
- – 50 שנה למבצע קדש – ד"ר טל משבג
- המצודה שנבירה לעטר את סמל מג"ב – סיור מורשת בשירות נחל קדש 32
- ומצדד ישע – ד"ר טל משבג
- כותבים לנו – מכתבים למערכת 33
- **ד"ר עודד ניב, עורך**

עריכה והבאה לדפוס:

"ניב - אותיות" 03-5490439/03 ד"ר עודד ניב

עריכה לשונית: רונית רהב ואלה עומר

עיצוב: סטודיו פוגל רפואי בע"מ

הדפסה: דפוס גסטליט

מערכת: אברהם לוי, ד"ר טל משבג

ヨシ שנא, אבי גיטלי, אלון שפי, עידן פינטו

ביטאן עמותת "הគומתות הירוקות"

בית המורשת וההנצחה של משמר הגבול

(זומת משמר הגבול)

גילון מס' 2 אוגוסט 2006 ניסן תשס"ו

כתובת: ת"ד 1758 פרדס חנה 37000

טל/fax: 04-6355749

בִּיטָּאָן עֲמֹתָה

הַבּוֹמְתּוֹת הַיְּרוֹקּוֹת

שלום חבר טוב

מפעלי לתפארת. גבי וקסברג ז"ל (1946-2006)

עמותת "הכומרות הירוקות" נפרדת מ גבי וקסברג, שהלך לעולמו בשיא עשייתו

בר, ח"כ איציק אהרוןוביץ', ישראל סדן, והמפקד הנוכחי, ניצב חסין פארס. כמו כן הגיעו הסמככ"ל בעבר, גבי לסתן, מפקד מורה כחוי, תחת ניצב דוד טיסו, מפקד תחנת חיפה, ניצב משנה ניר מראייש, י"ר הסתדרות למרחכ, ברוך זלץ, י"ר איגוד השופטים, צבי רוזן, שופט המשך בעמ' 30

לזכרו

"באתי להודות לך על פועלך לרווחתם של חברי העמותה, ובמיוחד לרווחת המשפחות השכולות, האלמנות, היתומים, הפצעים, הנכים והמנקקים" - אמר י"ר העמותה בטקס הלווייה

חברי הטוב גבי,

באתי להיפרד מפרק ששם של 4,000 חברים עמותת "הכומרות הירוקות", ולהודות לך על פועלך לרווחתם של חברי העמותה, ובמיוחד לרווחת המשפחות השכולות, האלמנות, היתומים, הפצעים, הנכים והמנקקים.

הצלחת להקים מפעל לתפארת בנושא הרוחה, שכאלה להשיכח במקצת את אכן של כלל המשפחות השכולות. הכרת אישית את מרכזית המשפחות וידעת לומר את המילה הנכונה לכל אחת ואחת.

פועלך זכה לשבחים מגוכים ואנשימים שונים, והיה לשם דבר במערכות השcool.

גבי יקיר, אני ארגיש בחסרונו, הייתה לי חבר טוב. עזרת לך מאוד בניהול העמותה, והרבה בזכותו יש הערכה גדולה לפועלתה. מכור אותך לעדי! יגעו לך רגבי עכירה של ארצנו. יהי זכרך ברוך.

אברהם לוי

גבי וקסברג הלך לעולמו בכ"ז איר תשס"ו, 25.5.06, והשאר אחריו משפחחה וחברים המומדים. נבי Shirat במשמר הגבולה בשנת 1964, עת גויס לשירות חובה במחוז מס' 2, וכרש למלואות בתפקידו, לאחר 33 שנים שירות. במשמר הגבולה שירת במגון תפקידים, האחרונים שבהם: ראש לשכת מפקד מגיב ודוגר החיל, וכן קצין הדרכה וקצין מתנדבים מג"ב, תפקיד שבו הקים את מערך המתנדבים במדים.

שנים רכוב היה גבי פעיל בארגונים שונים. משנות ה-60 שימש שופט כדורגן בLINGOT השונות, ולאחר שתלה את המשורקית המשיר את פעילותו באיגוד השופטים בתפקידים שונים, כולל משקייף. רק סמלי הוא ששבועו האבל על מותו אמור היה לקבל מאיגוד השופטים מן הוקהה על מפעל חיים בכנס סיום העונה.

את פעילותו רכבה התשנים באיפ"א החל בשנות ה-80, עת נבחר לשיאות הארגון לתפקיד רכד מג"ב. עם פרישתו מהשירות נבחר לתפקיד רכד גמלאים ואלמנות ארצית. גבי יציג בڪבוד את סניף ישראל פעמים רבות בקונגרסים בעולם, היה מיידעם נשאי איפ"א בעולם, ואף נבחר לפני שמנהנה שנים כמבחן העולמי של הארגון, ועד מლטיים קדנציה שנייה בתפקיד זה.

עם פרישתו של גבי למלאות,طبعי היה שאת השעות שהתפנו לו יקדים למען הגור שבו שירות את רוח שנותיו, שבו הכיר שוטרים ומפקדים רבים, וגם איבד חברים. ואכן, הוא נגענה לפניו של י"ר עמותת "הכומרות הירוקות", תחת ניצב בדים אברם לוי, להצטרף לעמותה. מאז שנת 1997 היה גבי פעיל מאד כחבר ועד העמותה, בעיקר בתפקיד רכד רוחה, תפקיד שבו טיפל במשפחות השכולות בכל התחומים, בעיקר בתחום הנופשים בארץ ו בחו"ל,ימי כיף, וסיעוד לחבריו העמותה במצוקה.

קהל רב הניגע לבית העלמי כפר סמיר בהיפה כדי ללוות את גבי בדרכו האחרון. היו שם, לצד בני המשפחה והחברים האכלים, גם חברי הרכים לשירות האIRON במניב, חברי לפעילות ההתקדבות באיפ"א, כולל חברי מחול שהגיעו לכינוס באילת שבו גבי היה גבlh להשתתף עם רעיתו עברך שבו נפטר. כמו כן השתתפו נציגים רבים רכדים מעמותת "הכומרות הירוקות", שופטי כדורגן לדורותיהם, שעשות רכבות של קצינים ושוטרים בנייהם חביבה לשירות של הכת עינת ממורכב כחוי, חברי של הבן לרין ממלחה ההונאה במחוז תל אביב, ונציגי חיל הים שם משרתת בת הזרקונים נועה.

תקרר הירעה מלמן את הבאים להעניק לגבי כבוד אחרון ולהיפרד ממנו. היו חמישה מפקדי מג"ב בעבר - חיים לוי, פנחס שחף, צבי

לאורך כל הדורך

"ברכותינו ותודותינו, בשם כל הלוחמים והלוחמות להדרותם, לעמותת 'הគנות הירוקות' ופעילה בעבר ובווהו, על המלוכה החשובה והקדושה שהם עושים – תיעוד מורשת משמר הגבול, הנצחת הנופלים, והתミכה במשפחות השכולות", אומר מפקד משמר הגבול, ניצב חסין פארס

אני מתכבד להזכיר את ברכתי ואת ברכת טgal הפיקוד הבכיר של משמר הגבול, לעמותת "הគנות הירוקות", שהשנה מלאה לה 20 שנה.

בתקה של שנות ה-80 הוקמה אגדרתת משמר הגבול לכרכם של הנופלים. שנים ספורות לאחר מכן הוקמה עמותת "הគנות הירוקות" הכוונה לכך לגבצתה שלילם, לסייע למשפחות השכולות ולתיעוד מורשתו של היחיל המילוי הזה, שכולמו גאים לשרת בו.

לוויתקים שבינינו זכירים עדין ימי היולדת של העמותה. חכלי הלידה וההתרוגנות לא היו קלים. הרצון העז למסוד את מורשת היחיל המפוארת ולהציגיה כראוי את זכר הנופלים, להנעים במדינת האפשרות את חי המשפחות ולסייע לפצועים ולנקרים - לא תמיד נשא ממציאות אזהה. אבל העמותה נאבקה וניצחה, והיום היא מהווה מופת ודוגמה לעמותות דומות אחרות, בכעלה ובניהולה.

אליה מביבינו שהתגיגו ליחיל מאוחר יותר, נפנסו בעמותה מיד עם גיסום וראו בה דבר מובןallee, חלק אינטגרלי ממעריך היחיל. ואכן, זאת הייתה עמותת "הគנות הירוקות", שמלואה אונתו – הירוקות", שמלואה אונתו – לוחמים ולחמות של משמר הגבול – לאורך כל הדרכ, ימים טובים כבאים קשיים, בעותם שמחה וגאות כבאי אבן יגן.

"ייחודה של משמר הגבול נובע, בין השאר, ממורשתו המפוארת ומאותות לוחמים, בני כל העדות והדתו, שמאותם נפלו במערכות ישראל מהם נפלו במערכות ישראל ואלפיים מהם נפצעו. ימי המבחן של מדינתנו לא תמו. במלואות 58 שנים לעצמאות ישראל, עוד ארוכה הדרך לביטחון ולשלום, ואין ספק כי עוד נוכנו לנו אתגרים ומשימות אין-ספור.

תודה מוקבך לעמותת "הគנות הירוקות" ופעילה בעבר ובווהו, על המלוכה החשובה והקדושה שהם עושים – תיעוד מורשת משמר הגבול, הנצחת הנופלים, והתמייה במשפחות השכולות. יש כוח.

חסין פארס, ניצב
מפקד משמר הגבול

לגдол עם צורכי העמותה

"בשנה האחרונות חשו שהאנו לא עונה על כל הצרכים בנושאי ההנצחה, החינוך, ובמיוחד בקיום אירועים שונים. הגענו למסקנה שהאנו דרוש לטיפול דיקלי, הן בחלקם הפנימי והן בחלקם החיצוני" – אומר אברהם לוי, יו"ר עמותת "הគנות הירוקות"

לחברי העמותה היקרים,

עמותת "הគנות הירוקות" הוקמה לפני 20 שנה על ידי מתי מוט. משמר הגבול היה אז חיל קסן, ודמי החבר – שלושה שקלים – לא אפשרו הקמת אתר מכובד שעונה על כל הצרכים. הסתפקנו במעט: רק בקיים עצורות זיכרון שנתיות לנופלים. אפילו לא נתנו את דעתנו על טיפול בדים חשובים מאוד, כגון טיפול במשפחות שכולות, אלמניות, ביתומים ובנכדים.

התפנית חלה לפני עשר שנים, כאשר הנורל זמין לאת הזכות להיות אחראי על הנושא. החלטתי אז ליצק תוכן ממשי באתר.עשינו זאת בשலבים: בתחילת הפכנו את האתר למוקם מפגש, אחר כך בנוו את חדר הנופלים, וכשלב האחרון – התערוכה.

עם הזמן נדל היחיל ייחד אותו גדלו הצרכים, ומצאו לנו מקום קבוע, בשיתוף עם מפקד משמר הגבול, אירועים נוספים, כדוגמת השבעת טירונים,ימי עיון וסדרות חינוך לטיירונים, במטרה להקנות את מורשת משמר הגבול, הדבר שלהם עצם המקומו את עמותת "הគנות הירוקות". ואכן, כל טירון שמתגייס כו�ם לשמר הגבול מכיר באתר ומתחילה לסייע את היחיל כבר בתחלת שירותו. היכירם באתר נמשכים אחר כך בסדרות חינוך שנערכות במקום מדי פעם. כך אנו מוקנים את מורשת משמר הגבול לאנשי היחיל וגם לכלל הציבור, במיוחד לבני נוער שמכקרים באתר.

בשנה האחרונות חשו שהאנו לא עונה על כל הצרכים בנושאי ההנצחה, החינוך, ובמיוחד בקיים אירועים שונים. הגענו למסקנה שהאנו דרוש לטיפול דיקלי, הן בחלקם הפנימי והן בחלקם החיצוני.

אפשרות האמצעים התחלנו לישם את מטרותינו בשלבים. בשנה האחרונות – כשלב ראשון של התכנון – הרחכנו את רחבה הטקסים, כך שהיא יכולה להכיל היום, זומנת, שיש פלוגות.

השנה אנו מתכננים לטלול בנושא הנצחה. כיוון שלא נותר לנו מקום לצוין שמות הנופלים בטור הבניין, החלטנו להקים אזור הנצחה מפואר מחוץ לבניין, שיכלול לנופלים והיכל שמות. למטרה זו החלטנו לחזור כספים ולשריין למעלה מיליאון ש"ח. ביום אלה אנחנו אמורים להחזור על חוזה לביצוע הפרויקט. אנו מקווים כי בעוד זמן לא רב יהיה לנו

באתר אוור הנצחה המככד את נופלי הירוקים. בעת האחרון הגדלו את מספר החברים בעמותה, ועובדיה זו עזרה לנו לאגור אמצעים שאפשרו לנו לבצע את המטרה הקדשה. אנו ממשיכים במאimingנו לגיס חברים נוספים, מכיוון שיש לנו תכניות רבות. לעתיד.

כל העשייה שצינו הטאפרה בזכות סיוע של פעילי העמותה, ועל כן אני מודה לכל אחד ולכלם יחד. ברכות ותודות מיוחדות למפקד משמר הגבול וכל עוזרו – על שיתוף הפעולה והעזרה הרבה שניתנת לעמותה.

ברצוני להודות גם לנוגדים המש"עים כדיינו – המשרד לביטחון הפנים, משרד הביטחון ומשרד האפוטרופוס הכללי.

שלכם,

אביraham Lavi
יו"ר עמותת "הគנות הירוקות"

משפחה שכDOT

מקשה אחת של אב. אלון שפי

"כל פעם שבן או בת נוספים מצטרפים
למשפחה בית המורשת, משפחת השCOL, וכך
חדש הפטע לבנו ומחדיר אותנו לאחורה"

אלון שפי

דובר העמותה ונציג המשפחות השCOL של משמר הגבול

משפחה השCOL יקרה, משפחת,

עם סגירת הנילון השמי של עמותת "הគות הירוקות", מנגע מספר ההקרים שלנו ל-430, ארבע מאות ושלשים שוטרים ולחמים יקרים שאיבם כבר בינו.

לב נחמצ ומסרב להאמין בכל פעם מחדש.

מלאכים י록ים / אלון שפי

نم אם נלך בניא צלמות,
לא נירה רע,
כי אתם עמנוי, ילדים יקרים.
מלאכים לבנים שהיו פעם י록ים...
מרחפים בנייר זרעו פרחים,
שוואפים ניחוח שדה קציר.

את כומתת הראש הירוקה,
החליפה עטורה לבנה.
את פק"ל הדריכים המאובק על שכם,
החליפו כנפיים צחורות...
 ואת הנשקי השחום ביד מחוספסת,
החלף מטה גן העדן...

אוולכם במדבר הצעיר,
נטוע כתע למרגלות כסא הכהן.
בין ים מצבות האבן הלכנות,
שם נתה אוזן להקביב לקולות הרחש,
רחש רגלים הנסועות ביניהם,
יחסים, קלימים וחופשיים.

בחדר יזכיר בבית המורשת,
בם העיגולים הטבועים בשחרור,
נראה את קרן האור המרכזת
משמעות את דמותכם הירוקה.
כמו מרחתת עליינו, העצוביים.
עצוביים - על לכתכם מארץ החיים.

מחו דמעתנו החמה מלחי מקומתת,
הצמידו שפתים לחות לפינו הכבב,
שים על כתפינו יד חמה,
חיכו לאל אומר בשינויים צחורות,
ואז תלחשו לנו: " אנחנו כאן",
" אנחנו כאן"...

כל פעם שבן או בת נוספים מצטרפים למשפחה השCOL, וכך מחדיר אותנו לאחורה. אנו נזכרים בהם בגעוגעים, שוקעים ביגוננו אין סוף, אך לבנו בא בם, מהה מורשת שהותירו מאחוריים. ואנו באמנים לצוואה שכתחוו במוותם: "לעולם נישאר אנשי משמר הגבול, ולעולם מדינת ישראל תזכור אותנו כמנני המולדת".

יקירינו הפכו ליטם, אנחנו, עם כל הכבב, מוסיפים לשאת את הסמל הזה קדימה. אנו נגשימים לעתים: בטילי העמותה, בכנסים, מפגשים, מפגשים איש בפני רעהו,omid המכנה המשוחרר של הכבב, הבלתי ניתן לתיאור, צפ, עוללה ומאחד בינו. אנו מרגשים מיד כי אנחנו מקשאה אחת, משפחה אחת... זו לא יビין עד כמה מבט אוחב של הורה שכול ברעהו הוא מנחם ומחזק...

בימים אלה שוקדת העמותה על תכנית להקמת אתר הנצחה מכובד ומפואר מאוד. בית המורשת יורח וישוכן, ובעתיד השאייה היא להקים גם קריית חינוך לאנשי משמר הגבול בשכונות ליקירינו. שכנות שכDOT תניצית את האמרה: "עם שאין מוכבב את עברו, ההווה שלו דל ועתידו לוט בערפל" (אבא ז'בוטינסקי). על כולנו לחזק את ידי העמותה המופלאה הזאת, שאין לה אח ורע בשום ייחידה צבאית אחרת.

colsuno מלאי תקוונה
שמשחחתנו לא תמדל, אך כי
כמוני יודע עד כמה תקויות

אלנו נציבות ה... הבה נשכיל בעתיד לאמץ לחיקנו בכובב ובأומץ את

המשפחות החדשנות.

אני מאמין לכל משפחתה המכואוד גדולה: היו חזקים ונחושים, שאו את הכבב בונכורה, מי יתן ולא בדע עוד צער ודכאה.

**"אנו נגשימים לעתים
ومיד המכנה המשוחרת
של הכבב, הבלתי ניתן
لتיאור, צפ, עולה
ומאחד בינו. אנו
מרגשים מיד כי אנחנו
מקשה אחת, משפחה
אחד לא יビין עד
כמה מבט אוחב של
הורה שכול ברעהו הוא
מנחם ומחזק..."**

אייבדנו את היקר לנו מכך

לא יותר והמשיך ללחום

גדי נולד בקריית מלאכי. אח גדול ללייאת, ניר ואבי-נתן יבל'א. בילדותו למד בכית הספר העממי נחצ' ישראלי, וכבר אז היה ברור כי גדי הוא נער חبورתי, אוהב את הבריות וגם ביישן, צנוע ונחבא אל הכלים.

גדי סיים את בית הספר התיכון אמי"ת בידועו כי הוא הולך להתגייס, להיות לוחם ולתרום למולדת. הוא אמר: "אני רוצה לתרום למולדת כל שאוכל". ואכן גדי התגייס למשמר הנכול כלוחם. גדי שירת כשרה ושלושה חודשים כשהוא משקיע את כל מרצו וכוחו כדי לעזור לחברים. גדי מצא את מותו בקרב עם מתחבלים בצר המתחבלים בחברון, כשהוא עושה מאמצים רכים לשיער לפצעיהם בשטח. גם שנפצע, לא יותר והמשיך ללחום, לא הרפה ולחם עד שעלה הכרע על ידי%Dori האובי.

אוצר חייו. אך נמוגו כל שאיפתו. הסתגרתי בתוך עצמי וביקשתי רק לשון, להיעלם בתוךamina. אני יודעת כמה חודשים היו היתי מנותקת מכלום וכעמים רוכת הרהרתת "מה היה". שתי אפשרויות היו לפניי. הדרך הקלה - לבלו כדורים ולעוף ישר לשמיים. והדרך השנייה - להמשיך לחיות. הדרך השניה היא הדרך הקשה. לקום כל בוקר עם כאב שהולך ומתקעמו ולהתנגן כשפוייה. להתלבש, להשתדל להוראות במיטבי, להיות נעימה לסוכבים אוית ולא להימאים על משפחתי וחברי. למצוא עניין בחיים וסיכוי להמשיך לחיות. צריך אומץ בנקונות להמשיך לחיות, ולא למות.

את המטרות ששמתי לי היא להנציח את גדי: בית כנסת שנחנך לכבודו ונקרא "היכל גדי", רחוב בקרית מלאכי "רחוב מכוא גדי", ואוהל אבלים שנקרא על שמו. בית ספר אמי"ת קריית מלאכי, שבו למד גדי, אימץ את פלונטו, פלגעה כהה. פעולות אלו תורמות ליל ומשפחתי להזכיר כי בניינו לא הולכו לשוא. הם כאן אתנו כל הזמן, צעירים מתמיד. פעולות רבבות בהנצחה מתחפרות בזכותם של אנשים טובים ויקרים כמו מתנדבי עמותת "הគומתות הירוקות". יש לברכם על פעולותם להנצחת המשפחות השcolsות, יש להזכיר את המפקדים במג"ב, אשר מיטים אוזן קשבת לצורכי המשפחות השcolsות, ואת ענף פרט ונוגעים בחיל המפואר הזה על יחסם ועדרותם להורים ולאחים השcolsים. לכל האנשים שלאו אותנו ומלוים אותנו שהגד צר מהכל את שמותיהם, אנו מרגשים שונפלת ילדיינו לא הייתה לשוא. אתם מוכחים שיש אנשים שחושבים علينا, שכואבים את אבינו, ושאכפת להם מأتנו.

בהערכתה הרבה ובעניינים דומים,

צילה רחמים

כותבת צילה רחמים, אם שcolaה מקרית מלאכי, שבנה, כדי רחמים זיל, לוחם מג"ב, נכנס ארבע פעמים, בזו אחר זו, כשהוא פצוע, לסתמה מוכת אש, כדי לחלץ את חבריו הפצועים. בפעם הרביעית נהרג. "צריך אומץ בנקונות להמשיך לחיות, ולא למות". "את המטרות ששמתי לי היא להנציח את גדי"

ליל שבת 15 בנובמבר 2002 זכר לירואן עולם בכית משפחת רחמים. ביום זה אייבדנו את היקר לנו מכך, את בנו הבכור גדי רחמים הי"ד.

באוטו יום, בשעה 00:19 בערב, פתחו באש שלושה מתחבלים על חיל'ן הנחל, שהיו במשימת אבטחה שגרתית על תנועת ההולכים בציר המתחבלים. הציג המחבר את קריית ארבע למערת המכפלה בחברון הפרק באחת לניהינום.

**"פעולות רבבות בהנצחה מתחפרות
בזכותם של אנשים טובים ויקרים כמו
מתנדבי עמותת 'הគומתות הירוקות'. יש
לברכם על פעולותם לרוחות המשפחות
השcolsות"**

למעלה מארבע שעות ירו שלושה מתחבלים אש תופת, והשליכו און-סקופ רימונים על כוחות צה"ל וחכרי כיתת הנקנות של קריית ארבע, עד אשר אורתו ונרגנו.

אבל כDOI המרצחים לא יכולו למסירות הנפש ולדבקות במשמעותם החילים והאזורים זה כלפי זה. 12 חיללים ואזורים קיימו את חיים באוטו קרב נורא, שלימים נודע בשם "הקרב בציר המתחבלים" (ביניהם לחמי משמר הנכול - רב פקד סמ"ח סידאן, סמל שני תומר נוב, סמל ראשון ישעיהו דודוב, סמל ראשון נתנאל מלוף וסמל גדי רחמים).

במהלך כל אותן אירועים התקבלו לוחם מג"ב גדי רחמים זיל באומץ לבו, כאשר נכנס ארבע פעמים, בזו אחר זו, כשהוא פצוע, לסתמה. בפעם הרביעית נהרג. פועלו אש, כדי לחלץ את חבריו הפצועים. בפעם הרביעית נהרג. על פועלו קיבל את "עיטור האומץ". לכאורה, לא היה דבר בחיו של גדי שיירמו צייפות מות גיבורים. אבל זאת רק למראות עין. התכונות מעמידה יותר תעליה שערבי שותפות הגורל, העזקה לזרות ומוסרות הנפש אפיינו את גדי לכל אורך חייו. מעשהו האמיץ של גדי לא צמח יש מאין, אלא נבט מקרע שהושקתה בהרבה מסירות ואהבה. לא רציתי להאמון.بني גדי של איננו, הוא איננו, הוא לא יוכל עוד, לא אשמע את צעדיו המתקבבים לדלת, לא אראה את עיניו הבורקות ובחן

ליוי צמוד. ובפקד יוסי שנאי

ונזכיר את כולם

רב פקד יוסי שנאי, קצין נפגעים מג"ב

גולדים מחדש

אין נחמה לאבדן, אך יש עדות והזהות, ואלה מקרים
ולו כמעט על פצע השcole

מרכזים חינוניים ביוטר בדרך להחזרת חי' משפחה שכלה למסלולם
הם הזיכרון וההנצחה של קיריה. שימוש הזיכרון ו מורשת הנופלים,
חלקי כל שיהה, מהווע נזכר חשוב ביוטר לא רק במאיצים לשיקום
המשפחות השcoleות ומשפחות הנכים והפצועים אלא גם בהעצמת
החיל ומורשתו המפוארת.

תקופה ארוכה מאוד שאני מלאה את משפחות הנפגעים והפצועים,
וכל פעם אני מ אלה מוחדרת הברק בעיני המפקדים וולחמים, שאני
מעלה את הנושא בפניהם. הם מנגלים רצון עד לקחת חלק במשימה

**"המודעות המתגברת של משפחות
הנופלים לייצור הנצחה הולמת
ליקיריהם מותירה לבם רצון עז
להגשים חלום - להישאר בקשר כל
יינתק עם אלה שנפלו. אין נחמה
לאבדן, אך יש עדות והזהות, ואלה
막רים ולו כמעט על פצע השcole"**

শcole רבקה טולדנו

יום הזיכרון הוא למי שלא פגש שכול
כי לנו השcole הוא צל, הוא לנגן לא מתבטל
נצח חזק מהרגע הראשון ולא מרפא
אפיקו שהולכים לישון.

קשה מאוד להסתדר אותו, הוא מתחער בכול
בל' שיאלו אותו, שואל שאלות כמו ילך
דורש תשוכות עז וודע
קשה אותו להמשיך לצעוד.

- אבל ברגע שמחיליטים לצדיו לצועד -
קל יותר,
כי אוד מתחילה לראות
קצת אור יותר שמחה.

אחד באו נבית אל השמיים
ונתפלל כי לא נראה עוד צער ושcole
ושלום ישכן במדינתנו. אמן.

**(כתב בערב יום הזיכרון
לחיל ממערכות ישראל 2006)**

הזאת, הכלתי נגמרת לצערנו, לסייע ביד משפחות הנופלים והנפגעים.
הקשר הוא הדדי, והמשפחות מחזירות בהכרת תודה אמיתי וכנה.
זהו ברית של חיים וממות, קשר סימביוטי כמעט.

שמירת זיכרון הנופלים, הנצחחות והחדרות מורשתם לדורות הבאים הן
חלק מהותי בתרבותנו. "האדם נשען על ידי אהבה וואהבה. נוכחות
להעת כי אדם שלא נותר לו כלום בעולם זהה, עדין מסוגל להעת טעם
敖שר, ולו לנגן קל, בהתבוננו אל דמות הנפש האהובה עליו", אומר
ויקטור פרנקל בספרו הנודע "האדם מחפש משמעות".

colsנו עדים לכך בכוונו לכל פינה וכל אתר שבו מקיימים זיכרון
והנצחה. המודעות המתגברת של משפחות הנופלים לייצור הנצחה

נופש משפחות בולגריה

יוני 2005

נופש משפחות שכילות בבלגרד

להגבר את הילידות והגיבוש

69 הוורים שכילים יצאו לבילוי ב-17-21 ביוני 2005 בעיר ורנה אשר בבלגרד. זה טויל ראשון מסוגו אשר נערך על ידי מג"ב, בסיווע ובכימון עמותת "הគמות הירוקות". בעבור ההורם הייתה זו חוויה בלתי נשכח. בנופש חברו יחדיו ההורים ששללו את ילדיהם לפחות 30 שנה והורם שכילים מהתקופה האחורה. בין חברי הקבוצה נוצר קשר מיוחד במינו, שלא סcek ימיש. הטוילים בורנה היו מוהים, ובמושב שמילאו ההורים בסוטו של הטויל הם ציינו כי היו מוכנים מאד ויקשו להמשיך לטויל יחדיו. להצלחת הנופש תרמו גורמים רבים: י"ר עמותת "הគמות הירוקות", שמאמן בצויר בשיתוף ההורים בפעולות הרוחה של העמותה, קציני הרוחה במערך הנפרנס של מג"ב, חברת קרנות השוטרים, ופיקוד מג"ב.

נופש נכי משמר הגבול בים המלח

לשומר על קשר

נופש מיוחד מסוגו למכים שנפגעו בעת שירותם במשמר הגבול, התקיים בין התאריכים 18-21 בדצמבר 2005, בשיתוף עמותת "הគמות הירוקות". הנופש התקיים בים המלח, במקום שבו הנופשים יכולים להמשיך את טיפוליהם הרפואיים ובמקביל לבנות יחד עם חברי המשמר הגבול. במהלך הנופש התקיימו הרצאות בנושאי מורשת מג"ב, הרצאות על טיפולים רפואיים אלטרנטיביים ועוד. מכון משמר הגבול, ניצח חסין פרנס, הגיע לביקור את הנופשים וציין כי זו הייתה ותמשיך להיות דרכו של החיל - שמיירת הקשר עם הנכים במשמר הגבול וטיפוחו.

י"ר עמותת "הគמות הירוקות", נת ניצב בדים אברם לויין, שנפגש אישית עם הנופשים, ציין את הצלחת הנופש והבטיח שזו תהיה מסורת בחיל ובעמותה. הנופשים ציינו לשבח את הנופש, ובמיוחד את הקשר החשוב הקיים ביניהם לבין החיל.

מיוחד לאלמנות ויתומי משמר הגבול

שיטת חלומי באנייה המפוארת "נסיכת החלומות"

60 אלמנות ויתומי החיל, בסיווע ובכימון עמותת "הគמות הירוקות", בילו ב-17-21 ביולי 2005 בשיטת חלומי באניית הפאר "נסיכת החלומות". מסלול הפלגה החל בנמל חיפה והמשיך לאנייה שבטורקיה, ומשם לוודום, ולימסול וلونקה שבכפריסן. לרשות הנופשים עמדו בירכה גדרולה, סיפוני שיזוף, בארים, חניות דיטוי פרי, קזינו ענק ומקצועי, מועדון לילה, דיסקוטק, חדרי כושר ומספרה, והם נהנו מגנון מוגען בידור ישראלי וכוכן-לאומי, משחקי ביןנו וכימבר, משחקי הפעלה לילאים ועוד. פוריקט זה הוא אחד מיי רבים שבא להגבר את הילידות והגיבוש בין המשפחות לבין עצמן, ולהזק את הקשר שלהם עם משמר הגבול.

תודות למערך הנפרנס של רוחה מג"ב, הקצינים והמש"קים שעושיםليلות חיים בקרבת הפצועים ומשפחות השcols, שלא מפסיקים להרעד שבחים על פעולכם.

רב פקד יוסי שגיא, קצין נפגעים מג"ב

סוף סוף רב פקד

ניצל פעמיים. סטפן דניאל זיל בעתיקות צידון

16 שנים לאחר שנפל בקרב עם מחבלים לבנון, זחה אחיו, סטפן (איציק) דניאל זיל, בדרגת רב פקד שכל כך הגיעו לו. סבלנות רבה ואמונה בצדק נדרשו לבני משפחתו כדי שהה יקרה. המעל גל נסגר

במהלך הטקס על ידי ניצב אסטור דומיניסיני, ראש האגף למשאכין אונוש באוותה עת, מספר שראגן לוי על סטפן סגנו ועל פלוגה כ', שעסקה במעוררנים של מחבלים רכבים ובאיושם אמצעי לחימה, דבר שהחצר לא מעת ח' חילימ'. במהלך פעילותה לבנון עצרה הפלוגה קרוב ל-1,900, 1, מלחמים, ביניהם מכווקשים רכבים שנרגמו לפינויים בכוחותינו. משיחות היו לי עם רב ננד יואל ברנס, שהשתתף בקרב (היום גמלאי, תושב מושב מעונה שעל גבול לבנון), אני למד כי סטפן וחבריו לנשך פעלו בדרך רואייה לכל שבח.

סוגרים מעגל

הענקת דרגת הרוב פקד וכן טקס האזכורה בוצפת שנערך לאחר מכן, סגנו מעגל מבחינת בני המשפחה - האחים, האלמנה שרה והבנות סייג' וירקי (סייג' משרחת היום במשטרת ישראל בדרגת רב סמל ראשון) - וחברים שדכו לראות את הדרגה מוטבעת על המצחנה, דרגנה שכה הגיעה לסטפן. כדי להציג את מטרתנו נעדרנו רוכות בニצב משנה שראגן לוי שמלווה אותנו עד היום, וכן בניצב איציק אהרוןוביץ', מפקד משמר הגבול והסמככ'ל לשעבר, מפקד משמר הגבול בדמן, ניצב זאק דדון, וחברו של סטפן, סגן ניצב יוחנן בנדי'ק זיל מקיבוץ עין ס.ב.

סטפן, אח יקר, יהי זכרך ברוך. נוח על משבך בשלום ושמועיר יהי מורשת כבוד והערכה למשמר הגבול, למשטרת ישראל ולמדינת כולה.

"סטפן וחבריו לנשך פעולו בדרך רואייה לכל שבח". המפכ'ל לשעבר רב ניצב יהודה וילק מעניק לשורה, אלמנתו של סטפן דניאל, את דרגת הרוב פקד ואת העיטורים של בעלה. לימינה: הקת סייג' דניאל (היום רב סמל ראשון) ומפקד מג"ב דוד ניצב זאק דדון

ב-27 בדצמבר 1983 נשלח פקד סטפן דניאל בראש כוח מג"ב, לבחוק בית בכפר קי"ע שבכפרורי צידון, בעקבות מידע מודיעיני על חוליית מחבלים שמסתתרת בתוכו. התפתח קרב קשה בטוח אפס, והחוליה, שכלה שלשה מחבלים, חוסלה. סטפן נהרג במהלך חילופי האש שהתחנהלו בחדרי הבית, שהוא מלא באמצעיו לחייה.

סטפן דניאל נולד ברומניה בשנת 1954 ועלה לישראל בשנת 1959. רוב שנותיו, עד לגיוסו לצה"ל, גר במצפה. את השירות הסדיר סיים סטפן בדרגת סגן. בשנת 1975 התגייס למשטרה ושירת במשמר האזרחי בכרמיאל, עיר מגוריו, בדרגת מפקח. בשנת 1976 עבר סטפן לשרת במשמר הגבול כמפקד محلלה בבית חורון, ואחר כך כמפקד חבל מצפים בניל, באוזור כרמיאל. בשנת 1978 קודם לדרגת פקד. הוא שירת גם כמפקד חבל מעונה, סיים קורס קצינים מתקדם ומונה לתפקיד קמ"ץ פלוגה כ', שבה שירת לבנון במבצע של"ג. 16 שנים לאחר נפילתו בשנת 1999, קיבל קידום לדרגת רב פקד.

פניה לשור

פקד סטפן נזכר בחלוקת הצבאות שבסוף. במשך כל השנים היוبني המשפחה עסקים באבל האיש' ולא התייחסו לסוגיה מודע כפקד סטפן דניאל לא קודם לדרגת רב פקד מיד לאחר נפילתו, כנהוג במקרים שבהם נכלו חיללים בקרבתו.

כ曩יג המשפחה - נכח צה"ל של חיל השריון ומתנדב משא"ז - לאחר ששטענתו שהיו מקרים שבהם חיל או קצין קיבל קידום לאחר נפילתם, החלטתי לפנות לשער לביטחון הפנים אביגדור קרליני. הפניה נעשתה בפברואר 1999, ובמשך דقتה נם לטיפולו של השר הבא לביטחון הפנים, שלמה בן-עמי. באיחור של 16 שנים קיבל טו"ס סוף פקד סטפן דניאל את הדרגה הנכשפת, בטקס מרגש שנערך בלשכת המפכ'ל רב ניצב יהודה וילק, במטה הארץ בירושלים, ב נכחות בני המשפחה וחבריהם.

המזל הטוב הסתiens

סטפן היה חזרץ ויעיל בעבודתו במג"ב, בעל ידע מCKERי רב - כר העידן חבריו ששירתו אותו במשמר הגבול, בתפקידיו השונים במשך שנים. הוא ניצל פעמיים מפיגועים וממטעים בצוור ובצדון. זמן קצר לפני

פעילות ברוכה בשנת 2005

אושר התקציבים והתכניות לשנת 2006. מתוכן פיתוח מוגבר של אתר המורשת והנצחה

פיתוח מוגבר. אבי גיטל

- * אבי גיטל –
- מזכיר וΖכבר
- * נבי וקסברג –
- שהלך בינו לביןם לעולמו – חבר ועד
- * משה זוסמן – חבר ועד
- * טוביה ברונר – חבר ועד
- * משה דריין – חבר ועד
- * אלון שפי – דובר העמותה ונציג המשפחות השכלות
- * אלכס זילקוביץ' – חבר ועד חדש
- * מזל כוכבי – חברת ועד חדשה

**يُعلن כי כל בעלי התפקידים בעמותה, לא יצא מהכללי,
פעילים בהתקנות.**

יועץ משפטי

תת ניצב (גמ') נסים מעוז ממשיר בתפקידו.

רואה חשבון

ר' ר' עמרם כוכבי אישר לתפקיד רואה החשבון של העמותה זו השנה ה-20 ברציפות. יש לציין כי ר' ר' עמרם כוכבי מבצע תפקיד חשוב זה בתחום ובסודיות.

פעילות בית המורשת והנצחה

פקד ד"ר טל מנגן, היסטוריון מג"ב ומפקד בית המורשת והנצחה, סיכם את הפעולות באתר בשנת 2005: ביקורים, הדרכות,ימי עיון, הפקת חומר הדרכה בתחום המורשת, וכן העלה את חזונו לשנת 2006 ולתכנון הרוב שנתיות המתוכננת.

ועדת הביקורת הפנימית

סגן ניצב (גמ') משה שמעוני, י"ר ועדת הביקורת הפנימית של העמותה, שחברים בה גם ניצב משנה (גמ') אלהו אלון וניצב משנה (גמ') מאאל חסן, סקר את ממוצאי הביקורת לשנת 2006 וציין כי ההערות הטכניות והמלצות הוועדה תוקנו.

התקציב לשנת 2006

ההצעה הצעת התקציב לשנת 2006 והוא אישר בהצבעה. פירוט התקציב בהמשך.

תודות

בסיום האספה הודה י"ר העמותה לכל הגורמים המסייעים והמשתפים פעולתה עם העמותה, וכן העניק את מגן העמותה לקצין גיסים מג"ב, סגן ניצב נסים לוגסי, רכ' פקד איציק כהן, על הסטייע בהසברה לצירוף חברים חדשים לעמותה, לקצין בינוי מג"ב, רכ' פקד איציק כהן, על הסטייע בכל נושא הכספי והפיתוח אחריו, לאשר הלפקן משרד הביטחון, הממונה הארצי על אנדרטאות ואתרי הנצחה, שסייע רכבות בייעוץ ובתקציבים, ולנסן

אבי גיטל
מזכיר וΖכבר העמותה

גידול במספר החברים

העמותה גדלה בשנת 2005 ב-230 חברים והוא מונה היום 3,800 חברים. מספר החברים בעבר היה גדול יותר הוא קטן עקב שחרורם מהשירות של שוטרים צמ"ים, שגיטסו לשירות קבע לקרה הניתקם.

דמי חברים

דמי החברים בעמותה נתרו ללא שינוי, גם לאחר כמה שנים, והם עומדים על 15 שנים לחודש.

ביקורת

בשנת 2005 עמדנו בבדיקה עמוקה של רואה חשבון חיזצוני, על פי הזמנת משרד האוצר. בכלל, הבדיקה הייתה חיובית ולהלן מושגים שהוצעו תוקנו ברכומם. הבדיקה הייתה בעבורנו גם הדרכה והכוונה, אך אימצנו כמה המלצות מניסיונו של המבקר.

אישור

העמותה קיבל אישור ניהול תקין ממשרד המשפטים - רשם העמותות, והוא בתוקף עד 31 בדצמבר 2007.

אינטרנט

בית המורשת חוכר לרשות האינטרנט, לאחר שהתגכרנו על קשיים טכניים שנגרמו בעיקר עקב תשתיות בזק שלא התאימה. בהטערכותו האשיות של המפכ"ל, ולאחר התקבויות רבות שנייה דובר העמותה עם הגורמים הרלוונטיים, נמצא הפתרון, תוך שימוש כין חרטה בזק לחברת ברק 013.

אספה כללית

אספה כללית של חברי העמותה נערכה בכית מורשת והנצחה מג"ב ב-9 במרס השנה. הודיע על קיום האספה פרטינה בעיתון "ידיעות אחרונות", שבועיים לפני המועד, כי שנדרש בתקנון העמותה. י"ר העמותה העלה את זכרם של שמונה שוטרי מג"ב שנפלו בשנה האחרון, וכן את שם של חברי העמותה שהלכו לעולם, והמשתתפים עמדו דקה דומיה לזכרם.

באספה ניתנה סקירה מקיפה על הפעולות הברוכה בשנת 2005 בהתבסס על ידי אדריכל, על בסיס המלצות ביניים של ועדת הקרכובות הוצאה על ידי אדריכל, על ידי בראשות רם"ט מג"ב, תת ניצב בנכ"ס סי, שחברים בה נציגי מג"ב והעמותה. נערכו דיון בנושאים, ובסיום התקיימה הצבעה ומסגרת התקנית אושרה.

בחירות לוועד העמותה

נערכו בחירות לוועד העמותה ונבחרו החברים הבאים:

- * אברהם לויון – י"ר הוועד
- * דוד ליבנה – משנה לי"ר הוועד

וב אישור ועדת התמיכות של העמותה.
- הוכפל שטח ורחבת הטקסים באנדראטה לצורך עירית כל הטקסים
של מג"ב במקומם.

- פותוח והרחיב הגינון באתר.
- חזוקן יסודות מבני השירותים החיצוניים.
- הותאמו לתנאיות נכנים שכלי הגישה באתר.
- נרכשו שלושה תרומים מרשימים לגלים, והם הוצבו ברחבות המסדרדים.
- נרכש מכנה ממוגן ונוח לשומרים באתר.
- הוכח עמוד תאורה גבורה ורב עצמה במגרש החניה הצפוני המועד לאוטובוסים שמשיעים את הבאים לנכסים, ולרכוזי כוחות באירועים מבצעיים באזורי.
- הותקנה מערכת נילוי אש בכל המבנה והוא אושרה על ידי מכון התקנים.
- שופצה מערכת להקרנת ש קופיות בבית המורשת.
- בוצעו עבודות בתחום הבטיחות על פי המלצת קציני בטיחות.
- נרכש ציוד לתיעוד והנצחה של מורשת מג"ב. הציוד סייע מאוד בזמנם מבצע ההינתקות.

ניצב ארала בר-דרור, שסימנה ביום זה את תפקידיה כרע"ן פרט ונונגאים מג"ב. הוא אייל הצלחה למחליפה סגנית גילה גליק.

תמצית העשייה לשנת 2005

ההפק ביטאון העמותה מס' 1. הביטאון נשלח לבתי החברים ולמשפחות השוכנות בצריף שי סמל' - מחזיק מפתחות של העמותה.
ההצא לאור חומר רב שהוקן על ידי צוות בית המורשת והופץ לחדות לצורק השיעורים השבועיים.
התקיים נופש להורים השכולים בעיר ורנה בבלגריה, במשך חמישים ימים.
התקיים נופש לאלמננות וליתומות - שיט תענוגות ביום התקון בגין "נסיכת החלומות".
התקיים נופש לנכים ולפצעים (50 אחוז נכות ומעלה) במלון נירונה כיס המלח, במשך ארבעה ימים.
נרכש שי שנתי למשפחות השוכנות בראש השנה.
נרכש שי לבניין מזווה ולישואן ליתומי היל.
הונגש מענק כספי כסיע ל- 13 משפחות שכילות/שוטרים/גמלאים, חברי העמותה שנקלעו למצוקה קשה, על פי המלצת קציני הרווחה

רכיב הכנסות והוצאות לשנת 2005

הוצאות						
% מיומש	סכום שמומש	פירוט התקציב	התקציב	תת-סעיף	סעיף	מנוהלה
96%	24,025.84	25,000	25,000	כללי	תת-סעיף	רווחה
93%	34,036.97	35,000	35,000	שי למשפחות שכילות	家属	
	97,904.15	90,000	90,000	ኖפש משפחות שכילות	家属	
	27,281.00	25,000	25,000	ኖפש לככי מג"ב	家属	
	1,140.00	5,000	5,000	שי נשואין	家属	
	17,400	20,000	20,000	ובר/בת מצויה ליתומים	家属	
	3,750.06	5,000	5,000	מענק תמייקה	家属	
	22,443.99	20,000	20,000	זרים ומודעות אבל	家属	
	5,330.00	25,000	25,000	ימי כיף ונופש לחברים	家属	
	20,000.00	20,000	20,000	הוצאה לאור	家属	
70%	19,083.80	40,000	40,000	מחשוב וארכיו	家属	מורשת
	50,001.10	50,000	50,000	ביטאון העמותה	家属	
	4,545.16	25,000	25,000	ופרסומים	家属	
	10,068.73	10,000	10,000	כנסים ועצרות במג"ב	家属	
98%	20,381.00	20,000	20,000	חדרי הנצחה והתייחדות	家属	הנצחה
	8,815.00	10,000	10,000	אינטרנט ומחשוב	家属	
95%	202,776.55	215,000	215,000	תחזקה כללית	家属	
	45,000.00	45,000	45,000	גינון	家属	
98%	708,215.00	725,000	725,000		פיתוח	פיתוח
0%	0	90,000	90,000		בלתי"	
88.1%	1,322,199	1,500,000	1,500,000		סה"כ	

הכנסות

הסעיף	הכנסה בפועל	הכנסה שנתית	תקציב	הערות
דמי חבר	680,000	680,000	681,233	עפ"י התקנון
משרד הביטחון	365,000	365,000	365,000	עפ"י התקנון
אפוטרופוס כללי	50,000	50,000	50,000	עפ"י התקנון
תרומות	15,000	15,000	4,900	בחות מהתקנון
סה"כ	1,110,000	1,101,133	1,101,133	99.2% מהתקנון

הערה : 221,066 ש"ח, הפרש בין הכנסות להוצאות, נלקחו מקרן החיסכון של העמותה המיועד לפיתוח.

הצעת תקציב לשנת 2006

הוצאות	סה"כ	סכום	סה"כ	סעיף	מנוהלה כליאי
רווחה	20,000	20,000	20,000	שי למשפחות שכילות	מנוהלה כליאי
	35,000	35,000	35,000	ኖפש משפחות שכילות	מנוהלה כליאי
	100,000	100,000	100,000	ኖפש לככי מג"ב	מנוהלה כליאי
	25,000	25,000	25,000	שי נישואין וברכת מצויה ליתומים	מנוהלה כליאי
	3,000	3,000	3,000	מענק תמייקה	מנוהלה כליאי
	20,000	20,000	20,000	זרים ומודעות אבל	מנוהלה כליאי
	4,000	4,000	4,000	שי לחברי העמותה ולכיסטים	מנוהלה כליאי
	35,000	35,000	35,000	ימי כיף ונופש לחברים	מנוהלה כליאי
	45,000	45,000	45,000	הוצאות לאור	מנוהלה כליאי
מורשת	20,000	20,000	20,000	מחשוב וארכיו	מנוהלה כליאי
	60,000	60,000	60,000	ביטאון העמותה ופרסומים	מנוהלה כליאי
	50,000	50,000	50,000	כנסים ועצרות במג"ב	מנוהלה כליאי
	20,000	20,000	20,000	חרדי הנצחה והתייחדות	מנוהלה כליאי
הנצחה	6,000	6,000	6,000	אינטרנט ומחשוב	מנוהלה כליאי
	25,000	25,000	25,000	כללי	מנוהלה כליאי
	5,000	5,000	5,000	תחזקה כללית	מנוהלה כליאי
התפתחות	200,000	200,000	200,000	גינון	מנוהלה כליאי
	15,000	15,000	15,000	תכנון ובנייה	מנוהלה כליאי
	900,000	900,000	900,000	120,000	120,000
בלתי"	120,000	120,000	120,000	סה"כ	סה"כ
	1,708,000	1,708,000	1,708,000	סה"כ	סה"כ

הכנסות

דמי חברות בעמותה	680,000
משרד הביטחון – עברו תחזקה והנצחה לשנת 2006	230,000
משרד הביטחון – השתתפות בפיתוח האתר לשנת 2005	356,000
תרומות	5,000
סה"כ	1,271,000

הערה : 437,000 ש"ח הפרש בין הכנסות להוצאות
ילוך מחיסכון המיועד לפיתוח.

קוראים דברים

מג'נטה באתר ההנצחה ובית מורשת מג'ב בשנת 2005-2006

כתב: ד"ר טל מושגכ
צלומים: צחי קROL, עדן פינטו, קובי קבליה

רחוב מסדרים החדש

בשנה האחרונות הנטיתימאה הרחבה של רחוב המסדרים באתר ההנצחה. הרחבה אפשרה לקיים טקסי מרכזים בארץ: טקס השבעה, ימי זיכרון, סיום קורסים ועוד.

סדרות חינוך באנדרטה

עשרות סיורי מורשת התקיימו בכית המורשת והנצחה במהלך שנת 2005, במסגרת סדרות החינוך. פלוגות רכובות ממשמר הנכול הגיעו לימי עיון שעסכו כולם בנושא ההיסטוריה של משמר הנכול. השוטרים שמעו הרצאות מקיפות, סיירו בשטח האתר, צפו בסדרי מורשת ושהזו אירועים וקרבות. בתצלומים: חלק מהפלוגות שהשתתפו בסדרות

יחידה צפיר

פלוגה מא עוטף כ"ח ירושלים

סמ"ג ירושלים פלוגה לי"ו ומתיין מג'ב דרום

חינוך מג'ב, אנדרטה - יחידת היסטוריה

פגישה שכאת

טקס מורשת לוותיקי פלוגה ז' נערכ בחדש פברואר השנה באנדרטה. החל מימים הוותיקים והתהווים, בכו והעלן זיכרונות מיימים רחוקים של פעילות ולחימה. הלוחמים קיבלו את סיכת הלוחם מידיו של רם"ט מג'ב, תחת ניצב בנצץ סאו.

תלמידי בית הספר הריאלי ביקרו באתר

ביקור מרגש של 500 תלמידי בית הספר הריאלי בחיפה נערך בבית המורשת בחודש ינואר השנה. התלמידים סיירו באתר, נפגשו עם לוחמים ותיקים, ונוחשו למורשת החיל. בסיום הביקור נערכ טקס מרשים, שבו הוענקו לאטר ההנצחה דגל וספר יכול של בית הספר הריאלי.

יום "גאה להיות שיר"

טירוני מג'ב התארחו באנדרטה ליום מורשת – "גאה להיות שיר", במסגרת הכשרתה הטירונית. במהלך היום סיירו הטירונים באתר ההנצחה, שמעו סיורים מורשת ולמדו את ההיסטוריה של החיל בזורה חוותית ומענינית. יום "גאה להיות שיר" נערכ פעמיים בשנה, לכל מחוזי הטירונים.

כי האדם עץ השדה

בנוסף יום הדצiron לחלי צה"ל התקיים באנדרטה טקס נטיעת עצי כרי לזכרם של שלושת מדריכי האנדרטה - אתו פסחוב, איימן שרוול וליאת בן עמי זיל, שנרגנו בפיגוע חבלני בצומת כרכור, ב-21 באוקטובר 2002. הטקס התקיים במכוחות י"ר עמותת "הכומרות היירוקות", בני משפחה, צוות האנדרטה, קצין נפגעים מג"ב, קצין רוחה מכוב' צפון וחברים. בטקס נשא דברים סמוך שרוף, אביו של איימן שרוול זיל. שוכבה פסחוב אמר קדיש לזכרם של הנופלים.

הוסר הלוט מאנדרטת לוחמי משמר הגבול בשער הגולן

האנדרטה היא לזכרם של ארבעת שוטרי משמר הגבול, שנפלו בקרב בקבוץ שער הנולן ב- 26 באוקטובר 1966. ביום העזות נכח המשפחות השכלות, כל צמרת עמותת "הכומרות היירוקות" בראשותה של תחת השכלות, כל צמרת עמותת לוי, ומוקרי זכרם של הנופלים. קדם לאירוע יום ייצב כדים אברם לוי, שהועבר באתר ההנצחה על ידי ד"ר טל משבג, עיון בנושא מורשת, שהועבר באתר ההנצחה בפלוגה ז', שבה שירתו היסטוריון מג"ב. בהמשך ביקרו המשפחות בפלוגה ז', שבה שירתו הלוחמים. על הביקור ניצח גבי עמאր, אחיו של יוסף עמאר זיל, שנפל בקרב.

סוכה באנדרטה

סוכה לרוחות המבקרים מוקמת מדי שנה באתר ההנצחה. הסוכה, שזכה לכינוי "סוכת האחדות", מסמלת את הקשרים שנרקמו בפסיפס האנושי המיחיד של המשרות במשמר הגבול.

יום עיון בנושא כפר קאסם

במלואות 50 שנה לאירועי כפר קאסם התקיים בבית המורשת והנצחה כנס חוקרים ויום עיון בנושא. את היום פתח ניצב משנה גדיון מור, מפקד מג"ב מרכז, היסטוריון מג"ב הרצה על "כפר קאסם - הסיפור הא美的טי", ואחריו הרצה מפקד מג"ב השלישי ניצב בדים חיים לוי, שהוא מ"פ בעת האירוע. את היום סיים אל"ם (מיל') ד"ר מאיר פceil, שהיה אחד השופטים במשפטם של נאשמי כפר קאסם.

מירוץ הלפיד הסתיים באנדרטה

טקס הדלקת נר שני של חנוכה נערכ בבית המורשת. הטקס היה שייאו של מירוץ הלפיד, שהחל באותו בוקר בCKERות המכבים במודיעין. במהלך המירוץ נשאו לוחמי היחיל, מכלל המהטחים, את הלפיד, שמסמל את גבורת ישראל בימים ההם ובזמן זהה.

קצינים לעתיד במנזרות הכותל

מחזור נוסף של קורס קצינים ביקר בירושלים בחודש נובמבר 2005, במסגרת יום עיון בנושא מורשת הקרב של מג"ב. הקצינים לעתיד שמעו סקירה על אירועי "ברזל להוט" ו"מאות ושפל" מכפי היסטוריון מג"ב ד"ר טל משבג, התארחו במנזרות הכותל, במרכז דיזנסון, וסיירו בצלונה י' ובווטר ירושלים.

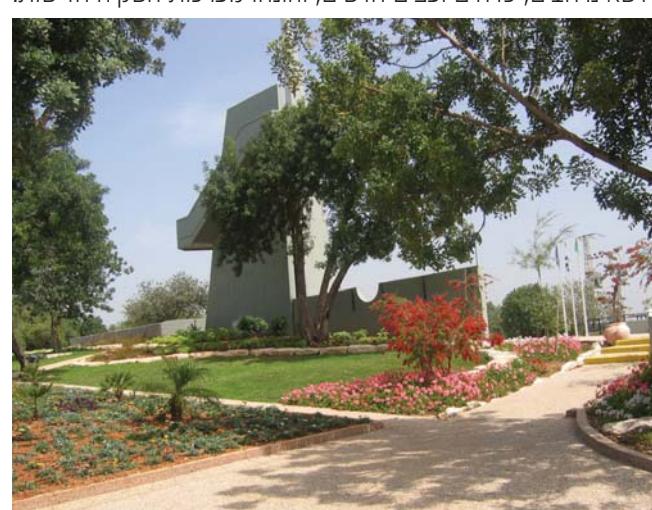
ביתן שמירה

עמדת שמירה הוקמה לאחרונה על ידי עמותת "הכומרות היירוקות". העמדה מארשת 24 שעות ביממה על ידי לוחמים שמactivים את המבקרים הרכים שפוקדים את האתר.

הכול פורה

עבדות גינון מקומות התוכזו לאחרונה בשטחי הארץ: נשתלו שטחי דשא גראניים, פרחים ועצים חדשים, והונחו מערכות השקיה חדישות.

ичידות ההיסטוריה משלכות זרעות

לפני שנה ביקר רמי היסטוריה של המשטרה ניצב משנה ד"ר שאול שי, יחד עם צוותו, בבית המורשת וcych'ת ההיסטוריה של מג"ב. במהלך הביקור הם הגיעו מקופה על עצות היחידה - התשועה, הארכון והפעילות הענפה שנעשית בתחום ההסברה והמחקר. בעקבות הביקור החל שיתוף פעולה הדוק בין שתי היחידות הבא לידי ביטוי בתוכפים רבים - בסיוורים, במחקרים משותפים והසברה. במהלך תכנית ההינתקות ולאחריה עבדו שתי היחידות בתיאום מושלם ותוך הפריה הדדית.

מצטרפים למשפחת משמר הגבול

ນם השנה נערכו באתר טקס השבעה לטיירונים. בטקסים המורגשים נכח סגל הבה"ד, טירונים ובני משפחותיהם. ההורים סיירו בቤת המורשת, בקירות הzacב, בהיכל השמות ובתצפית הארץ, ולמדו עם בנייהם את מורשת החיל.

ביקור ועידת הבוגרים

בחודש Mai התקיים בארץ ביקור מרגש של משלחת הבוגרים "ארצנו 2006". במהלך הביקור התארחו אנשי הקהילת היהודית אמריקאית הלטינית ב מג"ב. את הביקור תיאם ד"ר אווי כהן, מנכ"ל הבוגדים. האורחים שמעו הרצאה על מג"ב וቤת המורשת מפיו של ניצב משנה חיים דודיק, רמי"ח את"ל, מג"ב, ביקרו בהצגת תכליות בכיסים בית חורון וחזרו לביתם עמוסי חיויות וציונות.

השתלמות רשות הטבע והגנים

במסגרת שיתוף הפעולה בין רשות הטבע והגנים ומשמר הגבול נערכ באחר יום עיון וסיור לימודי לסנלי החינוך של מג"ב. הנושא - הפגיעה בש�មורות טבע במהלך פעולות מבצעית והדריכים למניעתה. המשתתפים שמעו הרצאה בቤת המורשת מפיו של סלמן אברורון, מנהל אגף חינוך והדריכה של רשות הטבע והגנים. אחר כך ביקרו סנלי החינוך כמשמעות נחל תנינים וכן במרכז להצלת צבי ים במכמותה.

טקס השנתי לזכר חללי מג"ב

טקס השנתי לזכר חללי מג"ב נערך ב-2005. הטקס התקיים באנדרטה ב-2005. הטקס התקיים באנדרטה ב-2005. המשטרה, מפקד מג"ב, מפקדים, לוחמים, לוחמות ומשפחת השכל.

ביקור המשפחות השכולות

শמכחות שכולות, ששללו את בניין בשנה של חילופיה, התארחו אמדרטה מג"ב. ב��ורים אלה נערכו באתר מדי שנה. במהלך הביקור הוסר הלוט מעל תמונותיהם ושמותיהם של החללים שהונצחו במקום, וקדם לכך טקס מרגש באולם הכנסים. כיבדו את המועד בנווחותם - לתכנית בידום אברהם לויין, יו"ר עמותת "הכוכבות הירוקות", חברי לשך, לוחמים ומוקרי זכרם של הנופלים.

בתמונה: אלון שפי, נציג המשפחות השכולות, נושא דברים בפני המשפחות השכולות.

יום השואה והגבורה באמדרטה

טקס יום השואה נערך השנה באמדרטה מג"ב בהשתתפות פלוגות מג"ב חירש, מכבים נציגי שואה ומשפחותיהם. בסיום הטקס הוכנסו המשתתפים ליום עיון והרצאות בנושא מורשת וזכרון, והניצולים סיימו על הקורות אותם בזמן השואה.

ביקור עירית כפר סבא

עירית כפר סבא, על 600 עובדייה, ביקרה בחודש מאי באתר ההנצחה.

סדרות חינוך בכוכב הירדן

শוטרי משמר הנכול החלו לבצע סדרות חינוך, שנערכות במצודות כ"ח, כשהגושא המנהה הוא "לטייר בעקבות לחמים". לצורך זה נכתבה חוברת הדרכה מיוחדת ביחידת ההיסטוריה של מג"ב, על ידי ד"ר טל משגב, היסטוריון מג"ב. עיקרה - סיור מורשת בעקבות לחמי הכותנות היירות, שכותרתו "משמר הנכול בהגנה על ישובי עמק הירדן ובית שאן". החוברת משתמשת כל חינויו למפקדים אשר יטלו חלק פעיל בהדרcit הסיוור. בהרצאות שלבו לוחמים ותיקים מפקדי העבר בגזרה. השוטרים סיירו בחציפות כוכב הירדן, בקיובץ ג'ב' בקיובץ גשר הישנה, וchezaro את הקרב שבו נכלו ארבעה לחמי מג"ב בקיובץ שער הנולן, בשנת 1966. בסוף הסיור התאחדו לחמי ההווה והעבר עם הנופלים, בטקס מיוחד בקיובץ שער הנולן. החוברת היא ראשונה בתוך סדרה שתצא לאור בעיתיד.

בתמונה: סגן ניצב בדימוס מוחסן דגש, מהלוחמים הוותיקים בגדה, בעת סיור מורשת בכוכב הירדן.

קורס מפקדי יחידות התארח באתר

קורס מפקדי יחידות, מחרוז 'ז', התארח באתר ההנצחה ליום עיון מקיף במורשת מג"ב. החניכים סיירו גם במעין עין ארכות, הסמוך לאתר.

יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל

בטקס שנערך באנדורטה לזכר חללי מערכות ישראל נטלו חלק 600 ילדי מכל ישובי הסביבה. במהלך הטקס נשאו דברים ראש מועצת מנשה אילן שדה, ומ"כ פלוגת חירש שרון חן. ילדי הגן התאחדו עם ذכר הנופלים והניחו זריהם לזכר של לחמי הנכול. את המשפחות השוכלות יצנו משפחות כסחוב, שרוף ובן עמי, שילדיין נכלו במהלך שירותם.

קורס פו"ם משטרת

קורס פיקוד ומסתה של משטרת ישראל התארח לראשונה באתר ליום עזון מקיר בנושא "מג"ב - 50 שנים היסטוריה". החניכים יכולו סקירה מוקיפה על החיל מכפי של ניצב משנה עמוס יעקב, ובמהמשך שמעו סקירה היסטורית מההיסטוריון מג"ב וערכו סיור בכית המורשת. מפקד הקורס החליט להפוך את הביקור לחלק בלתי נפרד מתכנית הקורס בעיתיד.

בקיצור

מהגעשה באתר ההנצחה ובית המורשת

במהלך השנה הועברו עשרות סיורים והרצאות מורשת לספכ"ים, יחידות מג"ב, צה"ל, גמלאים, בתים ספר ומכקרים רביים.

יחידת ההיסטוריה המשיכה בהפעתו של הירחון "קומתה יוקה" ודפי מידע נוספים, מאות עותקים, לכל יחידות ובאתר האינטרנט.

הושלמו תכניות רחבות היקף לפיתוח אתר ההנצחה בשנים הקרובות.

במהלך השנה ביקרו באתר 55,000 מבקרים וייתר מ-12,000 קיבלו הדרכה.

צבי בר, ראש עיריית רמת גן, ניצב בדימוס, הוא לכל הדעות אחד המפקדים המשמעוניים והססגוניים ביותר שהו למשמר הגבול, ובכירים מכך רבים נקשרו בו ואישיותו של החיל. סיורים רבים ומרתקים אותו כמפקד מג"ב, ואף המוחדר במרוצת שבע שנים כהונתו כמפקד מג"ב, ואף שנים רבות לאחר מכן. שמו יצא למרחוק כמפקד קשוח מצד אחד וכבעל לב של זהב מצד שני. בר נודע כמפקד אשר אינו חוסר שבטו, פורץ גבולות ביורוקרטיים ואינו בוחר באמצעים להשתתת היעדים ובשמר הגבול. בפני פקדיו לאורך כל שנותיו בצה"ל ובשמר הגבול. דאגתו הייתה נתונה כל העת לשיפור, שכלול ודרוג דפוסי פעילותו המבצעית של מג"ב, אך בבד עם תשומת הלב והdagנה הבלתי נלאית לרוחות לחמי

"אפשר לשנות את פני הדברים". צבי בר

באופן בולט מיוחד צבי בר מוקם לפניו הנצחה והמורשת של החיל, תחומיים שבהם פועלתו, בין מכלול פעולותיה, עמותת "הគומות הירוקות".

כאשר ביקשנו מראש עיריית רמת גן ניצב בדימוס צבי (ברזני) בר להתרайнן לקרה את הגליל המפורסם של עמותת "הគומות הירוקות", העומד בסיפון 20 שנים קיומה, הוא ענה מיד בשמחה. הוא ניאוט לפגוש אותנו במסרו לא מוגבלת זטן, והאת על אף סדר יומו העמוס. כשדיבר על מג"ב, אוו עינוי, ובחוודה צלל אל התקופה המפוארת, אל שבע השנים המרתיקות שבהן היה מפקדו הרכיש של חיל משמר הגבול.

בר, נשוי, אב לשלושה וصب לארכעה נכדים, נולד לפני 50 שנה בכפר יונה. סבו היה מחלוצי ההתיישבות היהודית בגליל התחתון וממייסדי היישוב יסוד המעלה, בסוף המאה ה-19.

בר החל את שירותו הצבאי בחטיבת גבעתי בשנת 1955, ולאחר מכן מלחמת קדש הצטרכ לחטיבת הצנחנים כקצין צעיר. בתפקיד זמן קצר התקדם במסלול הפיקוד כמפקד פלוגה, סגן מפקד גדוד ומפקד גדוד הצנחנים 202, אשר בחולקו נכללו משימות כבדות משקל במהלך מלחמת ששת הימים בלבנון רצועת עזה. אחד משיאיו הלחימה של גדוד 202 הייתה מלחמה היה כיבוש מוצבי עלי מונטארה.

עם סיום תפקידו כמפקד צנחים נשלח בר ללימודים בבית הספר הנכבה למלחמה בצרפת: אקדמי-גרא. לאחר מכן שימש תקופה קצרה ספח"ט החטיבה הצבונית ביפוי, אשר חלה על המוצבים בקוו הנסקה האש עם מצרים על גדרות תעלת סואץ.

ב-1972 התמנה בר למפקד בית ספר לקצינים של צה"ל (בها"ד 1)

"משמר הגבול הוא סגה נדולה, ואני גאה ᾳוועה ענקית שהייתי שותף לה"

השתתפו בהכנות הכתבה:

ניצב בדימוס ישראל סדן, יעקב חבקוק וד"ר עודד ניב

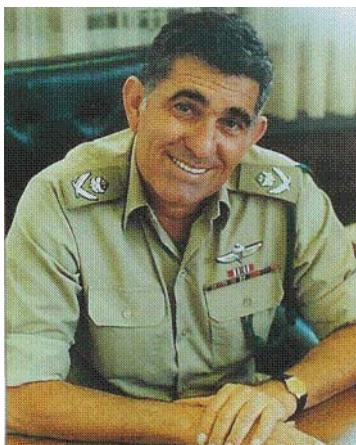
גם עתה, שנים רבות לאחר שפרש לחוים האזרחים, לא נס לחו של צבי בר, האיש אשר רבים מפקדיו וממשיכיו דרכו כינוהו: "האחד, היחיד, היחידי". הוא מבטא את דעתו והשקפותו בנסיבות ולאו דווקא מוקדי לשעבר, אשר לווהו מקרוב במאלה כהונתו כמפקד מג"ב, מצינים את חששו הבריאים ואת ראייתו המפקחת. הם מזכירים כיצד חזה את ארousy יום האדמה" במנזר הערבי החדשים רבים בטרם התרחשו, ב-30 במרס 1976, ואת המלצותיו בפני פיקוד המשטרה לפروس יחידות מג"ב באירועים בעיתים העולמים להוויה מוקד לתסיסה והופרות סדר, במטרה למנוע אותן ולסכלן מכעדי מועד. באונה נשימה ראייה להזכיר את תוכסת עולמו המבצעית בכל הקשור לפעולות כוחות הביטחון בתוככי האוכלוסייה הערבית בשטחי יהודה, שומרון וחבל עזה. גם היום בהעלות זיכרונות בהקשר לכך, הוא מתמלאensus על

**"חשיבות העמותה
הוולכת ומתעצמת,
במיוחד בפן של
הנצחה והמורשת.
יש בקרבת הציבור
צורך לחזקה אל
המקורות"**

شمוקלי החלטות צה"ל, במאלה שנוטו כמפקד מג"ב, לא אימצו את המלצותיו להעביר את האחוריות לביצוח השוטף באמצעות אודרים למג"ב במקומות לכוחות הפליאום של צה"ל, ובואנו לשוחח עמו על עמותת "הគומות הירוקות" – פעילותה, תפקידיה ומשמעותה לעתדי, מתמלא איש גאוות על שהיתה לו הזכות להיות בין מייסדה ומקימיה.

בדימוס ישראלי סדן. מעריך זה הוקם בתקופתו של סדן בגיןו השר לביטחון פנים והמפע"ל, במחצית שנות ה-90.

להטייל על מג"ב את כל הטיפול בנושא הביטחון השוטף בתחומי היקו הירוק, ולשחרר את המשטרת לעסוק בתחוםיו השיטורי הקלאסיים שבHAM יש לה ערך נוסף על פני גוף אחר (סיו"ר, תונעה, חקירות, מניעת אלימות, עברות רחוב, עברות רכוש וכו'). תקצר הירעה בכוכנו לתראר את פעולו העצום של צבי בר למפקד מג"ב בשנים 1976-1983. הראשון כמפקד מג"ב החדר צבי בר לכל שדרת הפיקוד ועד אחרון הלוחמים את "מאות היחידה", אשר לגבי דיזו החלה ברמת הוצאות והסתימה ברמת החיל כלול. כדי לזכת תכנים למחות שבמאות היחידה, שינה צבי בר את כל סדרי בראשית ייחסם למסלולי ההכשרה בחיל, החל מרמת הלוחם הבודד ועד לרמת הפלוגה והגדוד, ושם דגש מיוחד על מסלולי ההכשרה המפקדים.

הימ"מ כמובילה בתחום הלוחמה בטרור

כשנה לפני ניסתו לתפקיד מפקד מג"ב, הטילה ממשלה ישראלית את האחריות לבליטחון הפנים על משטרת ישראל. בר ראה במג"ב את הצורך המבצעת של משטרת ישראל בכל הקשור לתחום ביטחון הפנים. לשם כך, שינה את בסיס הטירונים של החיל והכך אותו למרבד ההכשרה

"שירותי כמפקד בצנחים, בש戎ון, בבית הספר לקצינים, אולם כל אותם תפקידים שוניים תכליית השנייה מהתפקיד שבו התנסתי כמפקד מג"ב. אנשים לא מבינים איזו עצמה אונסית יש בחיל הזה"

ביטחון הפנים, שני מוחות וודיקלי שבבקבוקי טופחה גאות היחידה לכל הacr. בר ראה את נשא הלוחמה בטrorו כאחד הנדבכים החשובים למרכזיותו של מג"ב במערכות ביטחון הפנים של משטרת ישראל. בהתאם לתפיסתו החזונית בתחום זה, הוא שינה מן המסדר וуд הטפחות את מערך היחידה המיוחדת ללוחמה בטrorו של משטרת ישראל – הימ"מ – והכך אותה בתוך שנים אחדות למובילה בתחום הלוחמה בטrorו ומוקד עלייה לרגל של מפקדי יחידות דומות בעולם כולם. לשם ביצוע המהלך ההפיסטי והמבצעי ימ"מ, גיס בר לשורותו את אסף חפץ, אשר לימים נתמנה למפקד המשטרת.

בר הבהיר בחלל הנגדל אשר נוצר כתוצאה החקלאי בהקשר לביטחון הפנים ובמיشور הכלילי. דהיינו, חישפת החקלאים לנגובה החקלאיות בהיקפים שקשה היה לאומדן. לשם כך ארגן מחדש – תוך חיזוק ממשמעותית ביתר – את המערכת המבצעית מנגנון החקלאי. משמר היישובים מהתכונתו החדשנית על פי הדרתו של צבי בר, הnick תמרות ממשמעותיות ביותר בתוך פרק זמן קצר מסיום התארגנותו, במישור הביטחוני וגם במישור הכלילי.

משמעות ורואה

בר החדר דפוסי ממשמעת קבועים ובמקביל השריש את מושג האחריות האישית – הן בנוגע להצלחות והן בנוגע לכשלים ולמלחדים. מכאן תקופת כהונתו של בר למפקד החיל חשיב המפקדים בכל הרמות כבוד וגאווה להימנות עם מערך הפיקוד במג"ב.

בר טיפח את תחומי הרוחה במג"ב תוך שימוש חדש ותשומת לב לפרט ולשפחתו. הוא היה כותבת לבני משפחת המפקדים והלחודים, וזמן קצר לאחר כnisתו לתפקיד מפקד מג"ב ולאחר כל שנות כהונתו (המשך בעמ' 31)

בדרגת אלוף משנה, תפקיד שכובו הותיר חותם ממשמעותי. טביעות אובייקטיבי בולטות במורשת של בית הספר לקצינים עד ימינו אלה, למרות 33 השנים אשר חלפו מזאת סיום את חותמו גם בתחום הדוגמה נאמה מקים, הטביע את חותמו גם בתקופה הדוגמתה האישית. הססמה: "ממנית תראו וכך תעשו" הייתה נר לרגלו לארוך כל השנים שכובו היה מפקד ומנהיג.

במלחמות יום היכפורים היה בר מפקד חטיבת ברמת הגולן, ועם סיומה התמנה למפקד חטיבת חיל השריון. בתום 21 שנים שירות צה"ל נקרא בר על ידי שר המשטרה דאז שלמה הל ומפק"ל המשטרה רב ניצב שאול רוזולוי ז"ל, לשירות מג"ב בוגר בוגר במקומו בחשירו בתחום זמן קצר לפיקוד על החיל. ואכן בתוך פחות משנה מוחים שכובו נקרא לשורות מג"ב, מונה צבי בר למפקד הרכיעו של משר הביטחון, בראשית 1976. בתום שבע שנים כהונה כמפקד מג"ב, אשר לו בתמורות, שניהם, הישנים ווהרים מפליגים, נמונה בר לאש אג"ם של משטרת ישראל.

צבי בר הוא בוגר אוניברסיטת בר אילן במדעי המדינה, ומראית שנות 1989 הוא מכון קראש עירית רמת גן.

"אהבתו את החיל אהבה עזה"

"אחד הדברים הייחודיים והנדירים אשר התרחשו בחי", היה המעבר של צבי בר אהבתו את החיל אהבה עזה", מתווודה בר ונינו זרוחות. "שירותי כמפקד בצהרים, בשרוון, בכית הספר לקצינים,อลום כל אותן תפקידי שנים תכילת השינוי מהתפקיד שזכה בתפקידו כמפקד מג"ב. אונסים לא מביניםஇeo עצמה אונסית יש בחיל זה. משמר הגבול הוא סגה גדולה, ואני אוהבת ענוקית שהייתי שותף לה".

בר היה לכל הדעות אחד מפקדי מג"ב המשמעותיים, הטענוגנים ולא ספק, המיתולו שבחם. סיורים לאין-ספור נקשרו אליו בקשר אליו המיוחדת. שמו יצא למרחוק כמפקד קשוח אך בעל לב של זהב, איש אובי אדם, נאמן לעקרונותיו, דבק במצוות ופזר גבולה בירוקרטים. הוא נודע מדבר אשר אין ביכולתו באמצעות לשנת המטרות, וכפרט כאשר מדבר בשיפורו, שכלל ושורוג המערך הלחום של מג"ב, הון במישור המבצעי והן בתחום רוחות הקרים. בכוואו למג"ב, מסקרים פקודי וממשיכיו דרכו, היה זה "חיל אפור" ולא סטטוסים מיוחדים. צבי בר בצע בחיל מהפכה של ממש, אשר היפה אותה בתוך שנים אחדות לחוד החנית של הביטחון השוטף בתוככי המדינה ובשתי יהודה, שומרון וחבל עזה.

פלוגת מג"ב שколה לעתים לשני גודדים של צה"ל

גם היום, בחלוף למשך 23 שנים מזאת סיום את כהונתו כמפקד מג"ב, לא נס לחו ולשונו חדה והחלילית כתמיד. הוא מכתה את דעתו והש��ופוטי ללא היסוס ובנהרכות. הוא מזכיר כיצד נלחם כאריו על דעתו ותוכיסתו המבצעית באשר ליתרונות הגלומים ביכולות של יחידות מג"ב לטפל בתחום הביטחוני בכל הקשור לאוכלוסייה הערבית ביהודה, שומרון וחבל עזה, במקומות ייחודיים המכילים של צה"ל. בר טען כי יש להכפיל, לשלש ולרביע את ייחידות מג"ב באתות איזוריהם בשל יתרון הבלתי מול כל ייחידות הביטחון השוטף הצה"ליות – ובמיוחד ייחידות לשני גודדים של צה"ל, וזאת בשל הכרת השוטף הצה"ליות – והוא מזכיר ייחידות הבלתי מול כל ייחידות הביטחון השוטף הצה"ליות – והוא מזכיר ייחידות השפה, התרבות המבצעית ועוד. "להאנון" – מצר צבי בר – "מקבלים ההחלפות בצה"ל ובמשרד הביטחון לא היו מוכנים לאמץ את המלצות" בתחום זה".

בר היה הוגה הרעיון של פריסת מג"ב לאורך כ-350 והק"מ של "מרחכ התפר" בין שטחי יהודה ושומרון לבין היישובים שבתחומי מדינת ישראל, רעיון אשר התגבש במהלך כהונתו של מפקד מג"ב השmani, ניצב

"אני מקווה שלא אהיה קצין המשטרה הבכיר היחיד שמכהן בכנסת..."

ד"ר עודד ניב

הירקות חדש בנושא הביטחון האישי.
ח"כ איציק אהרוןוביץ'

ביב בדימוס איציק אהרוןוביץ', לשעבר מפקד משמר הגבול, לא שיער בנסיבותו של אחר קריירה ארוכה, מגוונת ומוצלחת במגוון ובמשטרה הכחולה, ומעט גם בשוק האזרחי, הופיע בגיל 56 לחבר הכנסת. עם זאת, הוא מעולם לא שלל קידום ומעבר משלב אחד לבא אחריו. "אני אהיה פה למשטרה ואפוא לטובת החברה בישראל", הוא מבטיח. ויש לו חם מאד לעמותת "הycopות הירוקות" - "התהנכתה על המורשת של אוטם מפקדי משמר הגבול, שגדלו בחיל וייסדו את העמומה"

למעשה, כך הוא מאמין, את הלקחים שצבר במשטרה ובעת שירותו בניו-יוק, שבהה שהה כשנתים כנציג משטרת ישראל בארצות הברית. כמו חודשים לפניו הבהירות לכנסת ה-17 הגעה אליו פניה מאביגדור ליברמן, י"ר סיעת "ישראל ביתנו", שבקש ממנו בנסא הביטחון האישי, אחד המוטיבים המובילים בקמפיין הבהירות שלו. אהרוןוביץ' הרים את היפה, הקים צוות של מומחים ונספים בתחום, והחל בעבודה. "הכנית תכנית מובנית מה צריך לעשות הש器 לביטחון הפנים - איך לטפל במשפחות הפשע, אלימות, בשינוי חיקיקה, בנושא התקציב, בהגדלת כוח האדם במשטרה ועוד. התקווה הייתה שליברמן קיבל את תפקיד הש器 לביטחון הכנים ואני אהיה יד ימינו ויעזzu בנושא הביטחון האישי, תחום שאני מכיר היטב ושותה בו היטב, כמו שאמריהם, ושאני יכול להתרום בו מניסיוני". ההנחהה הייתה אז, והוא קיימת גם היום, שיש צורך בהיררכיות חדשה בנושא הביטחון האישי. הקולות בצויר שדרושים יד קשה יותר הולכים ונוברים. כמעט כל מי שיינס גם היום לאתר האינטראנס של "ישראל ביתנו", יראה את התכנית שאהרונוביץ' וצונו עמלו עליה, עשוי להסתכם עם מרכיבית עקרוניתיה,

ב-17 באפריל מצא איציק אהרוןוביץ' את עצמו בכנסת ישראל, נפצע ונשבע אמונה למדינה ולכנסת, יחד עם עשרות ריבות של חבריו, כנסת חדשים ורעננים. אהרוןוביץ' הוא אדם שלוקח את החיים בכל, ואת נושא הקריירה בפרט, ב"ביסטים" קטנים, כל דבר בעט. עם זאת, הוא מעולם לא שלל קידום ומעבר משלב אחד לבא אחריו. חבר הכנסת אהרוןוביץ', מוקם שמייני בראשות "ישראל ביתנו", נשוי ואב לארבע בנות וסב לשישה נכדים, ילד ירושלים, גדול במושב דישון שבגליל העליון, ובמשך שש השנים האחרונות הוא תושב אכן יהודה שליד נתניה. אהרוןוביץ' הוא בעל תואר ראשון בהיסטוריה כלילית מאוניברסיטת חיפה, ומאתורי שורה ארוכה של תפקידים. מהסוג להתחלה: סמכ"ל, ממ"ז דרום, ממ"ז שי', נציג המשטרה במטה ללחמה בטרור, נציג משטרת ישראל אמריקה, מפקד מג"ב, סגן מפקד מג"ב צפון, קצין אג"ם, מפקד כוחות מג"ב במבצע צפון, סגן מפקד מג"ב צפון, קצין אג"ם, מפקד כוחות מג"ב במבצע שלג לבנון, ס"פ פלוגה כ' בנבי ישע, ומ"פ בצדנחים.

מה אתה רוצה להיות כשהתיה גדול?

"התפקיד הראשון שלי בג"ב היה מ"מ, אחר קר הימי מ"ג. וכשאנשימים שאלו אותי 'מה אתה רוצה להיות כשהתיה גדול?' עניתי: 'אולי מפקד מג"ב צפון?'. וכשהייתי מפקד מג"ב צפון, שאלו אותי אם אני רוצה להיות מפקד מג"ב, זה נראה לי כמו הפסגה, אבל זה לא הפרק לי בתוכי רצונות בך. וכשהייתי מפקד מג"ב, שאלו אותי אם ארצה להיות מפקד מוחוד בכחולה. אמרתי כן, והייתי אחר קר מפקד מוחוד. ואך שאלו אותי אם אני רוצה להיות מפקד סמכ"ל, אמרתי שאמם אני כבר נמצא פה, אני יושב בשולחן אחד עם מפקדי משטרת בקרים אחרים, אני יכול לרצונות גם את התפקיד הזה ולקיים שרצוני יתגשם" (אהרוןוביץ' היה בסוף שירותו במשטרה סמכ"ל ומועדן מוביל למפק"לות, אך השיר לביטחון הכנים דאז החליט מה שהחליט, אהרוןוביץ' פרש מן המשטרה). הוא עוד לא הספיק לתלוות את מדיו, והיציע לו להצטרף לחברת "דן", תפקיד שנמנשך שנה. "אחר קר שאלתי את עצמי - מה הלאה? להמשין בעסקים? זה קוסם לצד החומר, אבל אני רוצה לעשות יותר...".

הדרך לכנסת

אהרוןוביץ' מבין הימים בדיעבד כי עברו של אדם מרמז גם על עתידיו. הניסיון המשטרתי הרוב שצבר מצא לבסוף קרקע פוריה שכח יוכל

**"שאלתי את עצמי - מה הלאה?
להמשיך בעסקים? זה קוסם לצד
החומרי, אבל אני רוצה לעשות יותר..."**

גם בל' להיות תומך באידאולוגיה של "ישראל ביתנו". "יש שינויים שאפשר לעשות בחקיקה, בתוך שנה, אחרים ידרשו זמן נוספת, אבל הבסיס קיים, ובעירו – תגבורו של 10,000 שוטרים שיוחי בכל מקום, שיגבו בטור כמה דקוטה במקורה הצורר", גורס אהרוןוביץ'. התכנית התקבלה בסערה, נרכחה מסיבת עיתונאים והיא הוגנה ונקלטה היטב בצויר. "חשבתי שכזה הסתיים העניין. לא חשבתי עד על פוליטיקה. אבל, כחודש לאחר שהזגנה התכנית, פנה אליו ליברמן ושאל אותו אם

חיבור שכזה

"יש להמשיך את הישגיה של העמותה עם מעוף ולא מוקבעות"

את היכרותו הראשונה עם עמותת "הគנות הירוקות" עשה אהרוןוביץ' בעת שירותו במג"ב צפון, מיד עם יסודה של העמותה. הקשר שנוצר היה טبعי ולא נזק במהלך השנים, בכלל ההיסטוריה ובכלל האנשים עצם. "התנהנתי על המורשת של אוטם מפקדי משמר הגבול, שבדל בחיל וייסדו את העמותה, ولكن הקשר היה רציף. מושדי העמותה היו בתקילה אצלו, במתנה מג"ב צפון. הקשר ביןינו היה חיו ו煦ם. תמיד ראמנו בהם חלק מהחיל וגם הם ראו עצם חלק מאיתנו, לורות היומם נמלאים. הם ליוו אותנו כמעט בכל דבר – בשמחה ובאבל, באזורה ובטיול. זה היה גוף שהזכיר אונטו, העצירים יותר, עם ותיקי החיל, נתן לנו את החיבור עם המורשת של מג"ב, עם המשפחות השכלות... זה היה מין חיבור שכזה...". אהרוןוביץ', כאמור, משיך לשומר על קשר הדוק עם העמותה. הוא חבר בה והוא עצמו חלק בלתי נפרד ממנה. הוא עוקב אחרי הישגיה בשמחה, ומצביע להגדיל את דמי החבר בכמה שקלים כדי לקדם פעילות תרבותית נוספת, כגון הקמת ספרייה ופערות וווחה נוספת. "יש להמשיך את הישגיה של העמותה עם מעוף ולא מוקבעות", הוא אומר.

קץ ומוועבר לטיפולם של אין-ספר או אנשים עד שהוא זוכה לטיפול הרואי", מסביר אהרוןוביץ'.

הבחירות תמו ואתם הדיוניים להציגו לקהל הארץ. "ישראל בитנו" נשאה בהCHOZ ששלב זה, אבל חבר הכנסת אהרוןוביץ' לא מתכוון להיות מחוסר עבודה. "צריך לעשות, לא רק לדרכו", הוא אומר ומצטט את האמרה הכלילית משווה, אך הקולעת כל כך, שנגה לומר שוכ ושוב חבר הכנסת לשעבר פלאטו שرون - "מה אתה עשית בשבל מדינה?". הוא מתחכו להיות חבר בוועדת הנקנים של הכנסת ולעומוד באש ת-הועדה לענייני משטרת, שם הוא מתוכנן לברך את התנהלות המשטרה אך גם לסייע לה. "אני אהיה לך למשטרה ואפכע לטובת החברה בישראל", הוא מבטיח. אהרוןוביץ' חולם להקים שדולה לטובת המשטרה, שתקדם את מטרות המשטרה וגם תשיעי בטיפוח השוטר ותנאי שירותו.

חבר הכנסת אייציק אהרוןוביץ' הוא, כמובן, הקצין בדיום הבכיר הראשון של המשטרה שמקנן בכנסת. לא מעט נציגים של קציני צה"ל ושב"כ לשעבר כבר מכנים במושבם ועוויים בעבודה אמונה וחינוך. "אני מוקוה שלא אהיה קצין המשטרה הבכיר היחיד שמקנן בכנסת, ושבעקבותי יבואו קציני משטרה נוספים שישרתו את העם ואת המדינה", הוא אומר.

זה אפשרי

התכוונות שהכינו חבר הכנסת אייציק אהרוןוביץ' וצouterו מטבחסת על הצורך הדוחף לצבע בחירה היישראליות שינויי מרוחיק לכת בתחום השמירה על החוק והבטיחון האישי.

השינויים הדורשים הם:

- חיזוק מערכת אכיפת החוק (משטרת, תביעה, בית משפט, שב"ס)
- שינויי חקיקה להגברת האפקטיביות במאבק בפשיעה
- חיזוק ייחודה ארצית למאבק בפשיעה המאורגןת
- מאבק לאומי בתאונות הדרכים
- הקמת ייחודה ארצית לטיפול בשחיתות שלטונית
- הקמת רשות לטיפול בשוד הקרקעות ואכיפת דין מקרקעין
- הקמת גוף למתקה, פרטום והסבה לאכיפת החוק
- התווית מдинיות לאומיות רב שנתית
- תגבור מקומות כליה ובנית תכנית תגבור מקומות כליה וככיתת תכנית לשיקום האסרי

השינויים יוכלים להישגות באמצעות:

- תוספת 10,000 שוטרים עם דגש על הרתעה (בכרייה לארבע שנים) וככיתת יעד של 4.5 שוטרי שטח לכל 1,000 תושבים ברשותה למדינת מערבית
- חיזוק מערכת ה痼יה והפרקיות, שירות המבחן לנער ולמבוגרים ממשרד הנוער והספורט
- הרחבת מערכת השירותים כליה
- תוספת מקומות כליה (מתוך אתר האינטרנט של "ישראל ביטנו")

בא לו להיות בפוליטיקה. אתה בסדר?", הייתה תגובתיו. ולבסוף בשלו: "הכנת עצודה. באו חצטרף אל". תהיה במקומ השמיינ'. הסקרים צפו איז"ר ביטנו" לא יותר מחמשה חודשים, ואהרוןוביץ' לא חשב שהלצהה יש סיכוי גדול להתגשם, אבל הסכים. תוצאות האמת היו, כמובן, שונות, וב-11 המנדטים שזכה "ישראל ביטנו", המקום השמיינ' של אהרוןוביץ' הוא "מקום טוב באמצעות".

המודל של ג'וליאני

כאמור, בין השנים 1995-1997 שזה ניצב אהרוןוביץ' בניו-יורק כנציב מושרט ישראל בארצות הברית. שם קשור קרירים עם מושרת ניו-יורק, עם ה-F.B.I. ורשותות אחרות שעובדות באכיפה החקוק, ואך פנס את ראש עיריית ניו-יורק דאס רוזי ג'וליאני. מהקמפיין הנמרץ והמושכל שניהל ג'וליאני נגד הפשיעה בעיר, שאב אהרוןוביץ' ידע הרבה שמדובר ביטוי גם בתכנית שהcin בקשר הביטחון האיש. ג'וליאני, שנכנס לתקפיך כשנתיים לפניו שאהרוןוביץ' הגיע לניו-יורק, הבין את גודל המשימה שעליו להתמודד אותה. ניו-יורק היא עיר צפופה מאוד, גבולה מואוד, עם הרובה בעיות בתחום הפוליל. נרים בה כשמונה מיליון תושבים, אבל באים אליה לעבודה, כל בוקר, ארבעה מיליון כי אדם ומספרם שוויים ממנה בסימונו של יום. ג'וליאני מינה למפקד המשטרה אDEM שהיה האמין בו וביכולותיו, וזה מינה מפקדי תחנות לא על פי גילים אלא על פי התאמתם לתפקיד ועל פי הישגים המוכחים. הוא הנהיג שיטה של יעדים מודדים, והשווה בין העדים לבין התוצאות והישגים של כל תחנה ותחנה. הואאג שלכל מפקד תחנה תהיה מערכת מיפוי ממוחשבת, שתדוח לו בזמן אמיתי כל מה שקרה באזורי, ותאפשר לו להפעיל את אנשיו נכון ונכון ועל פי הצורך. ג'וליאני גם עיבר את כוח האדם של מושרת ניו-יורק, והוסיף 15,000 שוטרים ל-28 שוטר. הוא האיץ את העיר בשוטרים. בכל קון רחוב ניתן היה לראות שוטרים. ראש העירייה הורה למשטרתם לא להתמקד בעברות חמורות בלבד ולהתיחס באופן richtig כלות. "אם תפסת אדם שזרק בקבוק ברחוב או בדיל טיגירה, אדם שירק או השתרן בקרון רחוב", נהג לומר לשוטריו, "ואתה לא רושם לו דוח, מחר בכדור אותו אדם שהיה צרה קטנה, היה צרה גדולה". הוא קרא לה שיטת החלונות השבורות. הכלול מבחינותו נכנס לאוינו חלון. המשטרה לא ממיינט עברות, רקע נחרצות, המשטרה צריכה לטפל בכל עברה. אהרוןוביץ' מספר על הדיוניים השכועים שעורר מפקד המשטרה בניו-יורק, שכשלואה מהם הדemand לו להיות נכון. בדין מפיקים ללחמים מאירועים ומקרים רבים על פעילות המשטרה בשטח. כל רוכב ורוכב נסרך לפטרוי. לאולם רחוב ידים מזומנים כולם לדין ממצאה ומתחיש - החל במפקד המחווז, ראש אchip' וראש אג"ם וכלה בסמלם האחראים על כל רוכב ורוכב ובאחראים על נידות התנועה שמשמעותו ברכבעים השונים. מקריםם בעיות שיש בחובע - קשיי חניה, איכות חיות. מקרים את הרצת למקדים דומים שהיו בית שבבו אירע הרצח האחרון, מקרים את השיטה שיטו עינו באזרע, ומנסים למצוא סיבות, הזרים, מכנים משותפים שישו עינו לעובdot המשטרה. "ישבתה בדינום הללו ודמההו" – מפקד המשטרה, ארבעה כוכבים על הכתף, גנאל, יורד לפטריטים. הוא פונה, למשל, לדוד מודען של אחד הביעים הביעתיים ומבקש לדעת מי האנשים שחיהים באזרע, מי הם בעלי החניות בכלוק שבו שערה, האם יש קרש לפשע שאירע בכלוק גם בשנה שערה, או אלה שאירע שם לפני חדש. הוא מזמן גם את סמל החוקיות ודורש ממנה דיוח מפורט. בסוף הדין הוא מתריע באשנוי, שאמ אומת פשעים ברובע ימישכו, הם, אנשי המשטרה, יתנו על קר את הדין, מישחו יילץ לווות על תפקידי או שכמה אנשים יוזו מתקפיכיהם. אחריו דינום מיזעים כללה יודדים אנשי המשטרה לוחבע שלהם ומחייבים אותו, שלא יקרה שם, חיללה, שוב אותו פשע או דומה לו.

"אני אהיה לך למשטרה ואפכע לטובת החברה בישראל"

אהרוןוביץ' סבור כי ניתן לישם את השיטה גם אצלנו. סקר שנעשה לא מזמן מעיד על קר שהציבור לא נותן אמון במשטרת. צריך תוספת כוח אדם, אבל צריך גם להתייעל בניהול כוח האדם. צריך להוציא ממשרדים לרוחב 2,000 שוטרים, שיסתווכו בכל שעות היממה, להוירם דרגים (מחוזות ומרחבים). "ניר אחד מסתובב לפעמים ללא

מג"ב נאכזב ללא הפסיק

"מה עשיתם בשבייל האנדרטה?". נכי לסת

המכנס בין הגלים, בין משתי הקבע לבין משתי החוכבה. מג"ב זה ינער רפוי האכתייתם! מי הוא כל השנים הפסירים של מג"ב? קיבלוינו חברי ורבים שכאו ממשכות סוציאו-אקונומיות חלשות. לא מעתים מהם היו על הקו הדק שבחן להיות אזרח ככל האזרחים, להקים משפחה וכיות, בין הידידויות לעולם של ניכור ופשע. לאחרונה עשינו את בקளת חילים מהעדה האתופית, שהחצבא בתחליה לא ידע איך להתנהג אתם. מג"ב הואليل מרכיב של תרבותות ורגשות. מין כור הייתך אדריך שכך. זה המוטו של מג"ב!».

ה"חטיפה" למג"ב

ה"רוון" של גבי לסט עם מג"ב התחליל עם שחרורו מצה"ל, בסגן בוגדים, בכירואר 1967. אם תרצו, גבי לסט "נחתך" למג"ב. תחילתו של הסיפור הביצאי משהו בקורס לקציני חי"ר של צה"ל, שם פונש לסט צוער אחר, איש מג"ב הריאשן שהשתתף בקורס קציני חי"ר של צה"ל, יוסף יודוביץ (יוסף יהודאי זיל, מפקד מרחב ירושלים בתפקיד האחראי). בין השנים נקשרת דידות אמיתה. עם שחרורו מצה"ל מחהה לסט לתחילת שנת הלימודים באוניברסיטה. בעת ביקור אצל חברים בקיוז שמייר הוא מתקבל לטלפון בהול מביתו הורי. "תגעו מהר הביתה. איזה בושות אתה עשו לנו", גוער בו אכיו. לסט מבטיח לאכיו שלא עולץ דבר. "תחשוב טוב", מתקUSH האכ", כל השכנים רואו. היה תהה מה נידת והשוטרים השאירו לך פתק – להתייצב מיד במשטרת לד". לוחרת הוא מתיצב במשטרת לד, ומכאן מתחילה להתגלל טיפוף "חטיפה" מדהים של גבי לסט בידי אנשי מג"ב. הוא מוכנס לחדרו של מפקד מג"ב דרוםआבraham לוין (ראש עמותת "הבודדות היורוקות" היום). "קחו אותו לפתח תקווה", פוקד לוין על אנשיו. "ואני בחדרה. לא הייתי מסוגל להעלות על דעתך لأن מוכלים אותך ומדוע". הוא מוכנס לרכב שמשיע אותו לחצר תחנת המשטרה בפתח תקווה. "תמתיןפה. תחק יבוא מישוה", אומרם לו. לאחר כרבע שעה מופיע יקוץ בדרגת רב פקד. "שמי בנימין גולדשטיין", הוא מציג את עצמו

ד"ר עודד ניב

"מג"ב הוא הגורן היחיד שבו נפגשים באמצעות כל אזרח ישראל על עדותיהם ודחותיהם" - אמר ניב בדימוס גבי לסט, סגן מפקד מג"ב וסגן המפק"ל בעבר, ממייסדי עמותת "הבודדות היורוקות". "צריך להצדיע ולהודות לכל פעילי העמותה ומפקדי מג"ב, בעבר ובהווה, על כך שהעסק הזה ממשיך לקروم עז וגדיים, עוד נדבר ועוד נדבר. זה הפך להיות גוף חי!"

גם במשרדו רחוב הידים, כשהוא ישאכ בכייסא הנכבד ורב ההשפעה שלו יזר קבוצת "דלק", מתקשה ניצב בדימוס גבי לסט לשוכן את ימיו כמשמעותו. עלעל במלון האחרון של ביטאון "הבודדות היורוקות", שאותו אנחנו מניחים על שולחנו, מעורר בו התרגשות רכה. במיוחד אורות עניינו כשהוא נזכר בפלוגה 2, שבה שירות בשנות ה-20 לחייו. הימים הרחובות שחילפו מאז כמו נעלמו ואין, ונכז לסט "חווז לעצמו" –لوحם מג"ב קופצני ו"מציאי" משחו, נועד, חסר מעוצרים, נכוון לכל אתגר. לסט, בן 59, הוא תושב חווית, נשוי ואבל לשולשה ילדים נושאים, סב לשנים, בוגר אוניברסיטת תל אביב במשפטים ("אבל לא עשייתי סטאי. תמיד היה מושחו ברקע שהפריע..."), בעל תואר שני (ברחציניות) במדעי המדינה מאוניברסיטת חיפה ובוגר קורס למנהלים בכירים באוניברסיטת הרווארד שバラצת הברית.

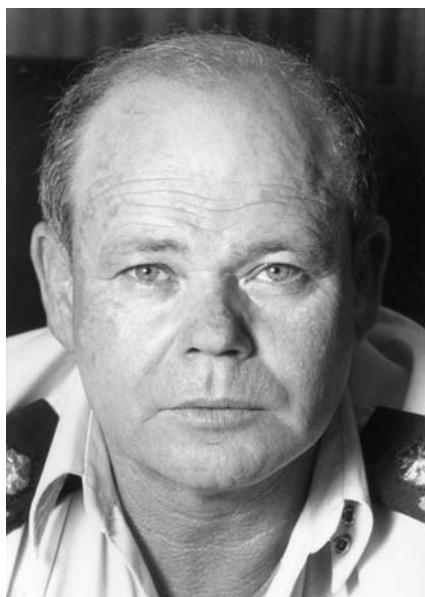
בקורס זה, שאלנו נשלח על ידי משטרת ישראל, השתתפו 160 איש מרחבי תבל. מפגש התרבות שחווה שם מזכיר לו, מה אם לא את... משמר הנכול, שבו הוא רואה את מפגש התרבות האולימטי של מדינת ישראל. "בקורס ההוראה, בהרווארד, בילתי שלושה חדשניים וחצי, יום ולילה, עם נציגים מכל קצוות העולם – מציליה ועד אוסטרליה וסיו. כל היום למדנו ובערב הכנו שיעורים ליום המחרת. ב拐ות של היי

"אם תבדוק את הספ"רים מאייך ועד היום, תראה שהיו תקופות ש-85 אחוזים מהם היו אנשי מג"ב וקציני צה"ל בעבר. זה עשה את השינוי הזה. המרחק המעוודה בין מפקד לפקד, שהוועתק מהמשטרה הבריטית כמסורת – נשבך. היורוקים השפיעו על היכולים ויהפכו להם את הראש"

זה כמו מפגש התרבות שacificין את מכ"ב כל השנים, ומאכ"ין אותו עד היום. מג"ב הוא הגורן היחיד שבו נפגשים באמצעות כל אזרח ישראל על עדותיהם ודחותיהם. אין לה Ach ורעד" מתלהב לסט. "זה ההליל עם הקמת מג"ב בשנות ה-50, מג"ב שבו שירתם תמיד דژוזים, צירקסים, בדווים, מוסלמים, נוצרים ויהודים כתף אל כתף, ותוסיפ' להה גם את

ה"ירוקים" הפכו ל"כחולים" את הראש

אחרי 1975, במסגרת קבלת האחריות על ביטחון הרים, הנושא של מפקד-מניג' קיבל ממשמעות אחרת במשטרת. נעלם ה"אדוני" וה"מר", והחל תהליך לפיתוח ה"אנני" של השוטר והקצין שמצויפים מהם שהשכל יהיה לא על הכתפיים אלא יבוא לידי ביטוי ברגשות הפיקודית, כל אחד עם העצמה שלו. את משכבר הרוח החדש זהה הביאו למשטרתו קציני צה"ל שהתגיסו אליה, אך בעקבות אנשי מג"ב. "אם תבדוק את הספ"כים מודע ועד היום, תראה שהיו תקופות שבן 85 אחוזים מהם היו אנשי מג"ב וקציני צה"ל בעבר. זה עשה את השינוי הזה. המרחק בין מפקד לפקד, שהועתק מהמשטרה הבריטית כמסורת נשבר. ה"ירוקים" השפיעו על ה"כחולים" ויהפכו להם את הראש".

הפגש הראשון של לסת עם "המשטרה הכחולה" היה ב-1971, כאשר קיבל את הפיקוד על פלוגת מג"ב בתל אביב, מיד לאחר ששס"מ לפקד על פלוגת מג"ב שכט. הפלוגה ישבה בגבעתיים אך הייתה מוצפנת על שמירת הסדר בתחום הערביות והבריות בכל המחוות. לסת היה המ"כ של השילishi של הפלוגה. מחר מואוד הפקה הפלוגה ליהיל"קיר ל'אפרים" של המחוות. כ-30 חברות שללו עבדו עם היחידה המרכזית, בכגדים אזרחיים", הוא נזכר. "פיקוד המשטרה הבהיר אז שאמ לתUIL על מג"ב משימות, עם ליטוף של הערבה, הם ידרקו את השעונים ומתי שתשאל אותם מה השעה – הם לא ידעו כי הם ימדי' עסקים". ואכן, בתחילת שנות ה-70 הייתה בתל אביב תופעה של שוד בנקים שהגיעה לממדים "כובי וקלידי". מפקד המחוות דוד, ניצב עופר, הבין כי יש להטיל על מג"ב את המשימה לבער את הנגע הזה. אנשי היחידה הסתווכו בכל פינה בעיר ולבסוף נתפסו כל השודדים והתופעה נעהרתה.

"מג"ב הוא משימותי. אפשר להטיל עליו כל משימה", קובע לסת. "יש בו שראיפה לממציאות ברמות השונות. יש בו אהבת הארץ והקרבה. המשטרה למדה מהר מאוד שחייב לה בעיה, היא תטיל את המשימה והאחריות על מג"ב, ויש מדידה להזאהה. מפקדי מג"ב בחנו תמיד את הפעילות מלמעלה עד למטה, כולל התנהגות אישית של כל לחם. מג"ב חרם תרומה מכרעת לתפקיד העולם המשורתיtic היבחונית, אבל ידע גם להתמודד היטב עם משימות משטרתיות קלאסיות".

מפקד מג"ב "חטף את שוק חייו" בטקס האזכורה

לאחר שזכה ברהתמנה למפקד מג"ב בשנת 1976, הוא נכח בטקס האזכורה לחיל מג"ב בכיסיםueil. הייתה שמתצת אבן ולודה כלכליה. "הוא חטף את שוק חייו", מספר הייתה שם מצצת אבן ולודה כלכליה. "הוא חטף את שוק חייו", מספר לסת. "ואז הוא החליט שיחייב להיות מקום הנצחאה אחר, מוכביד יותר והולם יותר לחיל ה主力军". יוסף שיין, שהיה אז יו"ר ארגון המועצות האזריות, ארגן שהיוה בכ ותומך מוסרי למג"ב, לאור העובדה שעיקר פעולות מג"ב הייתה בהתייחסות העבادات, באזרחי הספר, רתם למשימה וגיס את כל ראשי המועצות. המקום החדש שנבחר היה גבעת החורבים, באחור המועצה האזרית מנשה. המקום נמצא בפתחו של ואדי עירון. בוגעה ממול שכן בסיס מג"ב עד למלחמות ששת הימים, שם הוקמה אנדרטה מג"ב הנוחית. מלחמת שלום הגليل, שגמ בה היה למג"ב סрак מפואר, הביאה לשינוי נסף. לסת היה מפקד מג"ב צפונ באזורה עת. "נפלו علينا שני אסונות צור", הוא מסביר. "בעקבות האסונות האלה החל לחץ להנzie את הנוכלים הרכבים. היו ימות פרטיות,

(ממקימי מג"ב, למים נצב בכנמן גלעד זיל). "חכה כה", הוא מורה לו. "אני ממתי בחוסר סבלנות, כוסס ציפורניים. עדין לא מבין מה קורה", מסביר לסת, "פתאום נכנסת לחצר מכונית לארק. יוצא ממנה קצין מג"ב בדרגת ניצב משנה, איש גדול ממדים, עם פנים מחיקות ושלוות, מקרינות חום אביה. הוא (שמעון אשד, מפקד מג"ב השני) נכנס אליו ואני אומר: אני מבין שאתה רוצה לשמור הגבול. שמענו עליך ונשמעת לך כל אורך. בינו לביןך (כך נהג לכנות את בנימין גולדשטיין-גלאעד), שלח את הבהיר לצפונ! הם אמורים לי שמי מתגניש בדרגת סמל, עם סיכת מ"מ, ואני עדין לא מבין איך זה נפל עלי. מעולם לא עלה בדעתי להתגשים במג"ב. התכוונתי להתחיל בקרוב את לימודי באוניברסיטה. בחוץ הידועה כבר אז אני שומע את עצמי אומר להם: סיכת המ"מ הוא של, אז אתם לא נהנים לי כלום. אם אתם רוצים שאנגלים אני רוצה לבדוק מה שיש לחברו יוסי על הכתפיים. אבל כוכבים, אני לא יודיע איך אתם קוראים להם. יחד עשינו את אותו קורס".

בנימין גולדשטיין-גלאעד דהיום מוחזקתו של הצעיר בן ה-21 שמציב תנאים, אבל אך אומר שמעון אשד בחירות: "בנימין, הוא מוצא חן בעניין. קח אותו לקותי קרן (סגן המפק"ל אז). תגיד شيיג'יסו אותו שיר בדרגת מפקח משנה". בתרום יומיים, לפני שהוא קולט איפה הוא נמצא, שבע גבי אסונים ויצא בדרך לצפונ כקצין מג"ב מן השורה.

מסלול מרשים

כאן מתחילה גבי לסת מסלול מרשים של תפקידיים במג"ב - מ"מ, קמ"ב"ץ, סי. מ"פ, מ"פ של כמה פלוגות, מפקד מחת"ב צפונ, קצין היישובים של החיל, קצין אג"ם, וסגן מפקד מג"ב. ב-1989 עוכר לסת למשטרה הכחולה ומשרת כסגן מפקד מוחז תל אביב, לאחר מכן כראש אג"ם, מפקד מוחז תל אביב ולבסוף – סגן המפק"ל. באפריל 1999 יצא לסת לחופשת פרישה שבמסגרתה הוא נסע ללימודים בחווארד.

לבדרי לסת, לכל תפקיד יש את הסיכון שלו, החוויות שלו והפגש האנושי המיחוץ לו, אבל הפלוגה הראשונה שבה שירות רוב התקופה היא פלוגה 7, בעמק בית שאן, בכאן ההתחשה, והוא זו שהשפיעה עליו את התחושה העמוקה והמשמעותית ביותר. שם חוותה אינ-ספר טיפורי אנסויים וסיפורי גבורה, כאשר כל כל מפקד בשנות ה-20 המוקדמות לחיו", מכר לסת. "עשרות הרגים היו בפלוגה, מעלייה על מוקשים, מASH צלפים, ממה לא? היו חברים שניצבעו כמו

**"העמותה קיבלה תרומות מגוונות
שוניים, אבל התבססה תמיד על רוח
ההתנדבות האופיינית למג"ב"**

כעמים, סירכו לעזוב את הפלוגה והזרו לשרת בה. הלכידות הזאת הייתה מדהימה והיא ייחודית למג"ב. הכאב ההמוני שהיה בין כולם, בין מוגרים לצעריהם, השילוב זהה בין עדות ודთות שונות. הכריה נשארה ביחידת כדי שחבריהם מדרות אחותיות יכול לצלאת בחינוך שלהם היכתה. בקבלת שבת, בכל יום שישי, השתתפו כולם ושם כיפות על הרוח. זה משווה שקשה לתאר. נוצרה שם מין הויה כאת שהיא ייחודית לפלוגה הזאת, אבל מאכינית בעצם את כל מג"ב. נראה כל מפקד בחיל יוכל לומר אותו דבר על תקופתו ועל המקומות שבו הוא שירת, אבל פלוגה 7 הייתה המדגם המיציב". לסת מציין לטובה את יחסם של החיל ללחמים. "ניתנו ללחמים הללו הודות ליחסיב את מצם האיש. לריכם לא היו חעודות בגנות, אבל אפשרו להם ללמידה ולא מעט סיימו כמוני את לימודיים באוניברסיטה, עם כל הקושי, תוך כדי עכודה וכללות".

זהה מושך להתקפות, עוד נזכר ועוד נזכר. זה הפך להיות גורם חיה.

ניצב בדים גבי לסת אינו פעיל היום בעומתו. מאז פרישתו מהמשטרה הוא איש רב עסקים. הוא הספיק כבר להיות מנכ"ל אינד חברות הביטוח, מילוי 1998 עד 2001, אחר כך ה策ר ל��וצת "דלק" כמנכ"ל וב-2003 נבחר להיות יו"ר הקבוצה. אבל גם שם, במירומי התקפideal הזה, הוא לא שוכן לרוגע את "כור מחצצתו". לאחרונה, למשל, קיבלה קבוצת "דלק" על עצמה, במסגרת פרויקט "אמץ ייחודה", לתמוך בחטיבת מג"ב רמן בעלות שנתית של 100,000 ש"ח.

אות ומופת

"זו הרוח ואחות הלוחמים של מג"ב! נבי לסת מסFOR על הקרב בתל מוסא, עמוק בית שאן, הקרב שזכה אותו באות המופת

סיפור שגרתי של מג"ב עמוק בית שאן. התאריך 9 בספטמבר 1969, יום ההולדת של נבי לסת. הוא בדרכו הביתה, שומע בקשר כי הסיור נתקל באש צלפים ירדנים, וחוזר מיד על עקבותיו. לסת, אוד קצין בדרגת פקד, עולה על גגמו"ש, אחד הלוחמים, יוצא לשטח. ליד תל מוסא, סמוך לקיבוץ גינה אור, מקדמת את הגגמו"ש אש צלפים עזה. כל יושבי הנגמו"ש נפצעים, ביניהם לסת שנפגע בשתי ידי. הגגמו"ש נתקע בשטח ישר ופתוח. לסת פוקד על הוצאות להתקנות ולממצא מתחה בגבעה סמוכה בעוד הוא נשר בנגמו"ש וממחה עליהם, ממשיר לירית במק"ב (מקלע כבד) בעורת סנטור. אז מסתבר לו שנาง הנגמו"ש שהוכחה בהלם נשר במקומו. לסת יורד מהגגמו"ש, ניגש לנאג ופוקד עליו להתגעה את הגגמו"ש ולהסתלק מהטsha. הנאג ממהר לבצע את הפקודה, אך בגין הלחץ והחיפזון לא ממתין ללסת, שנשר לבדו בשטח החשוף. אחד החברים שכבר היה על הגבעה הבחין כי נותרה לבד בשטח. הוא עצמן היה פגע בראשו. הוא חזר אלי, הסיר את התחמושת מראשו של ובחן את ידיי. הם מתפננים מהഷטה, מפונים לבית חולם. ידו השמאלית של לסת נגעה קשה ושחש לקיטועה, אבל היד מחוברת בניתוח וניצלה. צלקת عمוקה נשארה עד היום בזרועו של לסת, עדות לפצעה הקשה. "אני לא יכול להפעיל את האצבעות בńגד. אני לא יכול לנגן יותר אַקְוֹרִידָן. עם ניגנתי", מסביר לסת בחירות מריר. אבל כשהוא מתאר את החודשים הרבים שבהם היה מאושפז בבית החולים, מתкосות עיני בדוק של התרגשות אמיתית. "כל يوم החברה עשו תורניות כדי לטפל بي בבית החולים – להאכיל אותה, לרוחץ אותה. לא יכולתי להפעיל את הידיים. אפילו לנגב את התחת של און. וזה היה שם אחים לא עניין אותם. החברה התעקשו לסיים את סיור הבוקר שלהם ולכוא מידי. זו הרוח ואחות הלוחמים של מג"ב!".

על פועלו באותו קרב קיבל לסת את אות המופת של משטרת ישראל.

משכתיות ופולגתיות". מפקד מג"ב דאז פנהס (פיינ) שחר החליט יחד עם סגנו אלברט מוספיה, לנשות ולהקם עמותה, כמו בשאר חילות צה"ל, שתdag להנצחה ולশפחות השוכלות. לימים החליף לסת את מוספיה כסגן מפקד מג"ב, והוא לפקד את הפרויקט כמשימה אישית שלו. מ"סיד" עמותת "הគמות הירוקות" היו ברובם קצינים מג"ב בכירים בדים ואנשי ציבור מההתישראלים העובdat, ובמהרה יצאה התכנית לדרך. "התחלנו בחקון טריבונה כדי להושב את המשפחות בטקסeshesh השכעה והנצחה. המקום הנוכחי היה צר מלהכיל את כולם, ואנשי המבאים את הנצחה שאפשר להציג בו את הנופלים, לספר את סיפורם, ואודיטוריום כדי שהאטיר יהיה מרכז חניה ולמידה של מג"ב. וכך צמח הרעיון וקרם עור וגידי. העמותה קיבלה תרומות מוגדים שונים, אבל התבessa תמיד על רוח ההתנדבות האופיינית למג"ב", מספר לסת. "למשל, את דרך האסفلט שמוביל אל פנים האטור קיבלו מתרומה מאושרת מהאחים רייכמן. את אביכי השפה מאקריםטיין, אבל את האבנים הינו קצינים מתנדבים מכל חטיבות החיל, וגם צבעו אותם ידיהם, ללא מוגדים או מכשור כלשהו. לא הרשמי להבא לשם אחרים, שלא היה חשש לניצול. עד היום אפשר לראות את תוצרו עמלם, עדות חייה לחות ההתנדבות והנכונות של מג"ב". אחר כך הוקמו פינות ישיבה באמצעות الكرון הקיימת ובאזורת אורגן המועצות האזרחיות. העמותה הכהה לנוף הי ויצירתו, שאינו קווא על שמריו ולרוגע. בכל ההליכים הם היה לסת הרוח החיה שהנעה את הגלgal, שמו היה לשם נרדף של העמותה, וכל זאת - בגין אחרים וטוביים.

ציר ל סמל

"הצלחת לי הדריך' את כל מפקדי מג"ב. הם ידעו, שכשראים אותו, הדבר הראשון שאני שואל אותם זה – מה עשיתם בשבי האנדראטה? זה היה המוטו שלי בכישות אישיות, באסיפות ובכינוסים", מספר לסת. הוא דאג לכל פרט, אפילו לסלול חולם. הוא פנה לחבוי הצירacci פילר וביקש ממנו לציר סמל לעמותה. "מה אתה רוצה לבטא בסמל?", שאל האטן. "את הליכיות, את אהבה, את היביח' של מג"ב", השיב לסת. וכן נוצר סמל העמותה הנודע "שמור לי על שמר הגובל", שמשלב בתוכו כפות ידיים חומות על סמל מג"ב. "יצקנו באבני תוכן. הבנו כי יש לנו יתומים. מישחו ציר לדאג להם. יש יתרומים שהגיעו לניל בר מצווה, שמתגייסים, שמתהגרים. ציר שיקטן, מכתב ברכה, שידען שזכהרים אותם וחושבים עליהם. יש גם אלמנות שציר לעזר להן. קיימו מפגשי אלמנות. כתאות מישחו נשג איתן, דבר אתן, העלה חירע על פניהן. ידעו על בעיה של כל אחת מהן ועזרו להן. למשל, איז, בשנות ה-80, היה קשה להציג טלפון. כתאים שלנו הלו למשרד התקשרות כדי להציג בעבור טלפונים. אפרגנו להן גם ללמידה נהיגה. מצאנו אלמנות שבעליהן נכלו בשנות ה-50, שכמעט נשכחו, והחזינו אותן לחייב המשפחה".

לבדיו לסת, התכנית של העמותה הייתה מודולרית: כל שיהיה יותר כסף – נרחב ועשה יותר. אין בין חברי העמותה אנשים עשירים, וכי שקים בכמה עמותות אחרות. "אנחנו עמותה של אנשים פשוטים. אפסנו שקל לשקל, הכל בא מתוכנו, בצדעה. ציר להצדיע ולהודות לכל פועל העמותה ומפקדי מג"ב, בעבר וכוהו, שbezochotם העסק

"אני מאושר שיש לי חלק בהעלאת קרנו של משמר הגבול"

אבי גיטל

בשם האב. ישראל יצחקי

ובעיקר על הפלמ"ח. אבל הציבור התאהב בשיר, וההשפעתו התחילה לשםיעו יותר ויותר. הוא הפך ללהיט מוביל במצaudi הפתוחים ולהקות זמר הרכו להשמע אותו, בעיקר במושבים ובקיבוצים. בandal היותו שיר לכת קצבי, הוא השמע רבות במצaudi חילם, כולל מצaudi יום העצמאות".

התרגשותו של יצחקי הולכת וגוברת ככל שנמנחת שיחתנו. בשלב מסוים, שmorph נם אותנו, הוא אומר עמוק "אני מאושר שיש לי חלק בהעלאת קרנו של משמר הגבול. השיר נכתב והושר כאשר החיל היה קטן ואלמוני, ואני שמח לשמעו שגדל מאוד. מרגשים אותו בכל מקום בארץ ולציבור יש הערכה רבה אליו".

56 שנות במה

56 שנים מופיע הזמר ישראל יצחקי על במהות. הוא הקligt לעמלה מ-500-500 שירים, בינם: "סימونة מדונה", "שיר הבקרים", "בערכות לכיש", ושירי ילדים רבים, כגון "אבאילה באו לולנה-פארק" (חולון לקרה פתיחת הלונה-פארק בגין התערוכה בשנת 1953), "סכתא סבתא", ו"יסבא פיקולנו" (1954). שירו הידוע "אננו ניפנש", הפך למה שמכונה היום בשפת הרחוב "להיט הסטוטרי".

במהלך השנים הופיע רכובות בחו"ל. בשנות ה-60 צא למסע הופעות מוצלח באוסטרליה, ולאחר ההצלחה נשאר שם כמה שנים. בראשית שנות ה-80 חזר לישראל סופית, השתתקע בתל אביב וחזר להופיע בפני הקהל ששמרו לו אמונה. על גבי האלבום המופיע שהוזכר לרגל הנעתו של ישראל יצחקי לבכורות, כתוב דין אלמגור: "אין כמו המוסיקה הישראלית בלילה, בנומם כל הכהר אנחנו עמודים על המשמר על גן ועל פר, על צאן ומוכנה חוליות השומרים נוכנה וכי תבוא שעה רעה ויעל עיט ויד אויב אל היקר תושט חומה אנחנו על חומות הבית וכל אשר יגע בה ויאבד הכל יישן, בשיכולים הקמע בעיניכם הכהר בלי מסbil אנחנו שזרענו כאן דמע רוחים לקוצר ברון ובגיל בלילה בלילה, בנומם כל הכהר...

ואם ייומן מן השדה נבייה ברכת תנובה לאשם ואברהה הנה כליל, עת חשכה תניח וחמושים נצא אל המשמר הכלאות היוקות" כהוקרה.

אם, הכהר העמותה, מודים לזרם ישראל יצחקי על השירים הנפלאים שעלהם גדלו ולחמנו, במיוחד על שיר משמר הגבול, ומחלם לו בריאות טيبة ועד שנים רבות על הבמה. עד 20!

אמר הזמר ישראל יצחקי שהגיע לא מכבר לגברות. שירו של חמוץ הוותיק, "שיר משמר הגבול" המקורי, נחש בשנות ה-50 את מצudi הזמר והפך להיטה, ושמו של החיל נישא בפי כל בזכות השיר הקצביה זהה. "השיר נכתב והושר כאשר החיל היה קטן ואלמוני, ואני שמח לשמעו שגדל מאוד. מרגשים אותו בכל מקום בארץ ולציבור יש הערכה רבה אליו".

כאשר טלפנתי לזרם ישראל יצחקי לתאם מועד לריאיון לרוגל הגיעה לגבוחות, הוא התרגש מאד והבטיח להפתחו בסיפורים אודוטות משמר הגבול, ואודוטות שירו המפורסם, שיר "משמר הגבול". יצחקי לא ציפה שאת הפתעה האמיתית אcin לו אני, בacr שלריאיון שנערך בימי אג' עם יייר העמומה, אברהם לוי, שהכיר אישיות את אביו של הזמר, אשר שירת לפני קומ המדינה במשטרת הבריטית ולאחר מכן במשטרת ישראל.

"שלום לך של סרג'נט יצחקי!" אמר אברהם לוין לשראל יצחקי ההומם, כאשר עמדנו בפתח ביתו. "אברך שירת במשטרת הבריטית בתחום פתח תקווה וגרתם בדירות השוטרים בתחנה, כפי שהיא נהוג באותה שנים. הכרתית את אברך, סרג'נט קלמן יצחקי, ואת אמך".

מכרנו ייחודי, בהתרנשות ובנטוליה, בשיר "משמר הגבול", שאוטו שר יזרם יצחקי באמצעות שנות ה-50: "הכהר ישן, הרים צופים מנד...". יצחקי מגללה לנו את הסיבות שהביאו אותו ליום שיר הוקה למשמר הגבול. אברço של הזמר עללה ארצתה בשנת 1923, ובמלצתו של רב העיר יפו התגייס למשטרת הבריטית, ליחידת הרכשים "ג'ינדרמלה" - שמירה על הגבולות". הרכשים הקימו את החיל הנידי כדי לדוף בither יילות אחר עברים נאים", יצחקי מספר. "כאשר הוקם חיל משמר הגבול והחל לפעול בשנת 1953, אמר לי אבא, משמר הגבול מושיר את העשייה שלו מחקופת המנדט הבריטי, והוא עשה נודה הנדרת לאורך גבולות הארץ. מילם אלו של אבי הביאו לי את ההשראה ואת החלטה להקים שיר לחיל הנדר הזהה". את שיר משמר הגבול יזם יצחקי יחד עם ייחאל מורה, זוכה פרס ישראל לשירה, שכותב עבורי שירים רבים.

מהתעלמות להצלחה

ישראל יצחקי נזכר: "בימים הראשונים לאחר פרסום השיר הייתה התעלמות ממנה בתקשות, מכיוון ששמר הגבול לא נקבע במיוחד לחיל מעורכי תכניות הרדיו. באותו שנתי לא נכתבו שירים שהוקדו לחיל מסוים, אך הושמעו בתדיות גבואה שירים על מלחת השחרור

אשת חיל מי ימץ

חיל בלבתי נפוד. ניצב בדים ישראלי סדן במרכז, עם לוחמות מלהמחוז השני

מה הביא אותו להחלטה להכין לוחמות למושר הגבול?

הנושא של הלוחמות נולד אצל מכיוון שגדלתי בקיבוץ ובעוד משחר ילדות חונכתי לשוויניות, שמשמעותה בעורכי שווין מוחלט בין המינים; שניהם יכולים לתרום להשגת המטרה. כשהגעתי למשמר הגבול הצעתית את הרעיון, שנסהה לצורך לא מוצלחת צה"ל, לשר המשטרה משה שחול ולמפק"ל אסף חפץ. שניהם היו מוכנים להתמודד עם האתגר, והתחלו בעבודת מטה באפריל 1995. פנינו לצבא ושכנענו אותו לאפשר לבנות עם כרוכיל רפואי גבורה ועם קב"א מעל 51, להתגיים לחיל ולהשתלב בהכשרה במערך הלוחם, כਮובן עם כל האפשרויות הפחותות להתקדם במערך הקורסים והפיקוד. העבודה הייתה ברוחה של המטה, ואך מערך הרפואי השולב בהתייעצויות עקב ההבדלים הפיזיולוגיים. לאחר מאמצ' ועבודה ישודית גישה בקי"ז 1995 לוגת הלוחמות הראשונה. מתחו מעמדות רכבות בחרטני קצינה, הדס שפייר, שהייתה מ"כ בצה"ל, והיא הייתה המ"כ הראשונה של הלוחמות מושר הגבול. פתחנו מוחזור של 40 לוחמות מתנדבות. היו בעיות לא מעותות בדרכן להצלחה. השוביינים הגברוי והדעתות הקדומות שנגדם היה צורך להילחם היו לא רק במישור הרחוב אלא גם בתחום מושר הגבול, וכך מפקדים עם סטרואוטיפים של נשיות אין מה לחפש כלוחמות. הם לא תפסו אף אפשרות לשלב בנים ובנות במערך אחד, הרי זה יוצר מתחים, אך עם הזמן הבינו שמדוברים לא נעים קוררים ואסור לפטור את הרעיון בגלל מקרים ספורים. את הרעיון הצלחתני לישם בזכות הבוגרות של החיל ושל המפקדים.

למה לך לצה"ל כל כך הרבה שנים לשלב לוחמות גם ביחידות?

המערכת הצבאית היא מרכיב יותר מאשר מג"ב, וארגון קtan יכול לקבל החלטות בזכורה פושטה יותר. לצורך זמן להתרגל לרעיון, אך אני שמח לראות שגם הצבא הפנים ואני לראות שילוב של בנות בכל היחילות כולל בקורס טיס. בסופו של דבר הצלחנו, והרעיון שהבנות יכולות לשרת כלוחמות לא פחות טוב מהבנימים, על אף המוגבלות הפיזיולוגית, הכה שורשים. מה שהחל ב-1995 לא נגמר עד היום.

האם אתה רואה בעתיד אישה בתפקיד מפקחת מג"ב?

אין לי ספק שהיום הזה יגיע. זה ייקח שנים ונצרך לעבורי עוד מכשולים רבים, אבל זה בדרך. גם בחיל האויר לא האמינו שייהיו טיסות קרב, ויש. אני עדין מכחכה למ"כ הראשונה והיא תגיע.

לוחמות מושר הגבול הן יומם חלק בלבתי נפרד מהഫטיות והעשיה של החיל, אך כל התחלות קשה, ואת סיור הקמתו של מערך הלוחמות מי יכול לספר אם לא מפקד מג"ב לשעבר, ניצב בדים ישראלי סדן. "הנושא של הלוחמות נולד אצל מכיוון שגדלתי בקיבוץ ובעוד משחר ילדות חונכתי לשוויניות, שמשמעותה בלבתי שווין מוחלט בין המינים; שניהם יכולים לתרום להשגת המטרה"

מראינימ:
ד"ר טל משבג
היסטוריון מושר הגבול,
מפקד בית המורשת וההנצחה
ואליše צ'בוטריב,
מדרייכה בבית המורשת

ד"ר טל משבג
היסטוריון מג"ב, מפקד בית
המורשת והנצחה הצבאי

מורשת: 50 שנה למבצע קדש משמר הגבול: צבא? משטרת? צבא ומשטרת משלבים?

כתבו זו היא תקציר של מאמר שכותרתו "משמר הגבול וקראותו - בין צבא ומשטרת". בכתבה תיחסן לראשונה פעילותם של משמר הגבול בזמן מבצע קדש בגדות עזה, חלק מהפעולות הכלכליות במהלך שבעה השתנה החיל. את המאמר המלא ניתן להירא בספר שיראה אור במהלך נובמבר 2006 בהוצאתה "מערכות" משרד הביטחון ההוצאה לאור.

זו 8 למשמר הגבול

כמה ימים לפני תחילתו של "מבצע קדש" החלו הכנות קדחתניות לצבא למלחמה. רכבים ארץ סברו כי מלחמה מתרגשת ובאה מצד מזרחה, שכן תקריות האש וכעילות הFDAין מטבחו ירדן התגברו. חשש נוסף היה, שכן צבא ירדן ישתלב בלחימה ויבתיר את המדינה בנדמת המרכז, שבה היה רוחב המדינה 14 ק"מ בלבד. רק שוטרי סוד מעתים אכן ידעו כי המלחמה עתידה להתארח במצרים, זאת עקב ההתרחשויות בנכול המצרים והלאמת תעלת סואץ ביולי אותה שנה. המטרה הסופית הייתה שיבוש יסמה התקפית מצרים עתידית, פגעה בריכוז הFDAין, וסתימת ים סוף לשיט ישראלי חופשי.

"ביטחון המדינה מושחת על שני כוחות - הצבא והמשטרת. אם כי שדה הפעולה של שני הכוחות נפרד, יש שותפות בדגלה לממעדה של המדינה. עילوت הצבא מעלה משקלה של המדינה בפני העולם; עילوتה של המשטרת מעלה את המדינה בעיני העם. יתרון שיעילותה של המשטרת מהוות את הגורם החשוב ביותר בח' המדינה, הקבוע את יחסו של העם למדינה. יש ובזמן חירום מצטרפת המשטרת לכוחות מלחינות התפקידים של שני הכוחות - הוא על הגבול, כמו הלחימה במסתננים. אגב, מכל הקשיים החיצוניים זהו הקשיים הגדול, ורק שני הכוחות של המדינה יכולים לצרעה הزادה הכאה מעבר הגבול פנימה."

דבריו אלה של ראש הממשלה ושר הביטחון דוד בן גוריון, בפני סגל קצינים (סגל ג') במטה הארצי של המשטרת בשנת 1951, מ Kapoorים בתוכם פולמוס רחב>About שנושאו מהו משמר הגבול: צבא? משטרת? או צבא ומשטרת משלבים?

לשאלת זו נדרשו מכך החלטות זמן קצר לאחר קום המדינה, כשלעצמה צורך להקים כוח מיוחד, שיتمكن לשמור על גבולות המדינה כגון מCKER. מטרתו הייתה לאפשר לזרועות הצבא האחרות לעסוק בפעולות שוטפת, באימונים ובכנות לקרה הבאות.

בפברואר 1953 הוקם לכטוף משמר הגבול, באחריות משטרתית ובכילה צבאיות. גם רשותם שללאחר הקמתו היו קשות ורציפות אתגרים. החיל התמודד עם קשיים מבית ומחוץ, תוך מאיץ מתמיד לביסוס מעמדו כגוף אוטונומי. "מבצע קדש" העמיד את מג"ב וצה"ל בפעם הראשונה למבחן מעשי מכך, שכחן את הקשר ואת יכולת הורטטיות של מג"ב לתקוף בשני כובעים עם סמכות פיקודית אחת, תוך היערכות בזמן קצר.

אך הן לסייע דרגות צה"ליים. כמו כן הוחלט כי עם ההכפפה יהיו שוטרי מג"ב כפופים לחוק השיפוט הצבאי, ויחולו עליהם נהלים של טיפול "פצעים וחולמים, חללים ומיתים, נעדרים, וחיל צבא אויב".

פעילות גदוד 1 מג"ב בגזרת עזה

עם תחילת הקרבות הוחלט להעביר את גדוד 1 של משמר הגבול לפועל מושוטפת עם צה"ל. הגודוד שהה באזורי ירושלים - בכסיסי הקבע שלו, במחנה אלנבי בירושלים (סמוך לדרך בית לחם) - במשטרת בר גיורא, ובמשטרת הר טוב, שם שבו שתי פלוגות. הגודוד נערך במדרתו למשימות לחימה בצדיאנים.

ביום שבת 27 באוקטובר 1956 הוכרז מצב הcken. יומיים לאחריו פרוץ הקרבות בעזה הוכפף הגודוד למושל הצבאי של רצועת עזה ונע לעבר העיר. הפקודה התקבלה בהפעטה בקרבת אנשי מג"ב שיצפו למלחמה מול ירדן. ב-1 בנובמבר 1956 יצא גדוד 1 מבסיסיו והתרכב לד' קיבוץ מיל'יר. בקבוצות פקודות שהוצאה על ידי המושל הצבאי של העיר מפלסים. בקבוצות פקודות שהוצאה על ידי המושל הצבאי של העיר הוגדרו המשימות הבאות באופן כללי (לאחולוקו למג"ב משימות וגרות:

- א. ריכוז שכבים
- ב. הטלת עוצר
- ג. השתלטות על אובייקטים חינויים
- ד. השתלטות על מחסני מזון ותרכופת

ב-2 בנובמבר 1956 נכנס הגודוד לעזה (על פתיחת המלחמה שמעו בראשונה בחודשות ב"קוו ישראל"). המשימה היהודה שקיבל הגודוד היא "כוח מג"ב ינווע בשערת של רכב צבאי (מכירח תחנת הדלק בעיר עזה, ועד היום) תור ירי של מטחי אש קשים לכל הכוונים, על מנת להוריד את המורול למגני עזה ולקרבו ניעתם".

הגודוד החל במשימותיו, אך בכועל נקלע למארב ארטילרי בשטח הפקה, שחסם בפניו את הדרך. המפקדים טענו שאפשר היה להימנע מההתקפות, שכן היעדר מפות גרעין לשמי התחומות (הכוונות לא ציודו במפות ואיבדו את הדרכן). לאחר שנחלץ הכוח מהמקום בקושי רב ולא נפגעים הצלח להגיע למריך העיר עזה. מג"ד הכוח התיציב בפני מפקד החזית, אל"ם אהרון דורון (ארון), לזרוק קבלת הוראות

פתחת המערה, שהחלה ב-29 באוקטובר נגד מצרים, הפתיעה אף חלק ממפקדי החטיבות בצה"ל ובמשמר הגבול, שכן היה ברור לכך כי המלחמה תיפתח כנגד ירדן. משמר הגבול נערך למלחמה על פי כמה תכניות. התכנית הראשונה הייתה "חפרורת", שימושתה המוגדרת הייתה מערך ההגנה בגדרת ירדן על יסוד ידיעות על פעילות חבלנית עונינת. התכנית השנייה הייתה "חפרורת", שימושתה המוגדרת הייתה השתלטות מהירה על ישובי המיעוטים במרעה הירדנית על ידי נטרולים, ניתוק המגע ביניהם, ומונעת היוזמות מגע בין לבני הירדנים. תכנית נוספת הייתה על פי נוהל הפעלת משמר הגבול, בחירום, כמשמעותו נסافت הייתה על פי נוהל הפעלת משמר הגבול, בחירום, כמשמעותו העיקריות היו השתלבות במשימות הגנה, שליטה בשטחים מאוכלסים עזים ופיקוח עליהם, וכן שליטה על שטחים כבושים. ההכפפה לצה"ל בשעת חירום התחבשה על ידי המטכ"ל. התכנית אושרה על ידי מג"ב ימים אחדים לאחר מכן. אופיו של "מבצע קדש" כמבצע מתוכנן ויום על ידי ישראל, גרם לכך שתשתיות התכניות הראשונות לא הופעלו בנסיבות המקורית, אך חלקם מהמערכות מג"ב בשעת חירום באו לידי ביטוי במלחמה.

24 שעות טרם פתחת המלחמה הוחלט בצה"ל על העברת משמר הגבול לפיקוד צה"ל. במסמך שהופץ ב-27 באוקטובר על ידי אנף המבצעים בצה"ל הוחלט להעביר את מג"ב "בכפיות מלאה לצה"ל" מיום א' 28 באוקטובר בשעה 17:00. גודוד מג"ב עברו לפיקוד הכוח ולביקוד מרכז. גודוד משמר הגבול 1 ו-2 היו תחת פיקוד מרכז, וגודוד 3 תחת פיקוד צפון (גודוד הטירונים יוכפף לצה"ל רק עם גמר האטומים). במסמך ההבהרה התקבל פירוט נסוף וכו' הוחלט כי גודוד 1 יעצור לפיקוד חטיבת ח"ר 16, ועודד 2 יעצור תחת פיקוד חטיבה 17. עוד נכתב, כי כוחות מג"ב יעברו לככיפות מלאה של צה"ל, על כל המשתמע מכך, כולל ציוד אפסנאות, תחזקה, וקשר (משטרת ישראל הייתה אחראית להחזקת רק עד 30 באוקטובר בשעה 23:59. משעה זו ואילך אחראי צה"ל). במסמך הובאו הוראות להכפפת רכבים, ציוד לחימה, סוסי ורכיבה, כלבים וכו'. בנספח כוח אדם הוגדר מעמדם של אנשי משמר הגבול כלאנש מילאים. "הכוונות יוניסו לשירות מילאים מיחיד לפני סעיף 8 לחוק שירות הביטחון". עם סיום ההבהרה לצה"ל הרכבות הייתה מלאה ועל מג"ב חולו כל הוראות הרישום והדיווח הנוהגות בצבא. משמר הגבול התבקש להעביר לששיות הראשית נתונים על כל יחידה וームורותיהם בה, כולל ילקוטי שירות. דרגותיהם של שוטרי מג"ב שונים

שומר הגבול: צבא? משטרת?

צבא ומשטרת משלבים?

מ"ג בתקבל את האחריות על ביטחון הנכס והרכוש. הוחלט כי מעברים אחרים יוכלו על ידי כוחות המשטרה בלבד, ולא על ידי צה"ל, פרט למי שנחיש בסיווג לאויב או שפועל בשורותו. כמו כן העברת האחריות לשמריה על כל האסירים למג"ב ולמשטרת (פרט לשביי מלחמה), עד להפעלת מתקנים של שירות בתים הסוהר במקום.

שילוב כוחות מקומיים בפעולות השיטור והביטחון

כימי השלטון המצרי, פעלה בשטח משטרת מקומית, אשר הייתה כפופה לפועל למושל הצבאי המצרי. עם כיבוש הרצועה על ידי צה"ל נשארו בני המשטרת המקומיות במקומות על מפקודיהם וצידם (פרט לפיקוד המצרי שברח). כל הרישומים והתקיימים המשטרתיים של המצריים נשארו כמעט בשלמותם. המשטרת המקומית הכיעה את רצונה להמשיך בעבודתה במסגרת משטרת ישראל, אך סייעה בהצעת תМОנת הפשיעה בראשה.

בחודש דצמבר 1956 גייסה קבוצה ראשונה של 50 איש מהמשטרת המקומית לשירות במשטרת ישראל בתפקידי חקירות, סיור ובילוש. מועדם היה של שמי'זם (שוטר מוסך זמן) ללא התחשבות בדרגותיהם הקודומות (בעבור חודשיים הוחזו לחלקם הדרגות). המגויסים החדשים עשו את עבודתם בכנות וכאמנון, תוך שהם משתמשים בניסיון שלהם בשירותם בתקופת המנדט הבריטי. עם התרחבות פעילות המשטרת (שמירה על מתקנים חוניים) גייסו 220 שוטרים מקומיים נוספים.

עם הוצאת כוחות צה"ל מהרצועה קיבלה עליה משטרת ישראל את האחריות לקיום העוצר ברצועה. בנוסף לפעולות שהוזכו לעיל, אסרו כוחות צה"ל, המשטרת ומג"ב אלפי כלי נשק שהוטמו באדמה ללא אטיימה מספקת (רכבים החלדי ויצאו מכלל שימוש). נתקפו 1,022 רוכבים, כמה מקלעים, מרגמות, בזוקות, אקדחים ורימונים.

במהלך הייתה כוחות בעזה הופעלו ייחודי מודיעין של המשטרת ושירות הביטחון הכללי בלבד. נשאים הוכאו לבית דין צבאי מיוחד (בדין יחיד), שקיבלו סמכות של שופט שלום ודין בתיקים שהובאו בפניו על ידי המשטרת. בשלב מאוחר יותר הتمנה שופט שלום אזרחי, שען בעשרות הפלילויות (השופט הצבאי המשיך לדון בעברות על חוקי החירום ובעברות ביחסוניות אחרות). אסירים שפוטים הוכנסו לבתי מעצר שהקים שירות בית הפטורה. עבר הפנוי מרווחת עזה שהו בכתה המערץ 400 עצירים.

פעולות גודלים 2 ו-3 בוגרת פיקוד מרכז ופרשת כפר קאסם

עם העברת כוחות מג"ב לפיקוד צה"ל הוחלט כי גודלים 2 ו-3 של מג"ב יעסקו באכיפת העוצר בקשר לכקרים הערביים שבאזור המשולש. "כל ההוואות והתרדים הקשורים להכיפה בגזרה זו ניתנו על ידי מפקדי צה"ל".

גודוד 3 של מג"ב, אשר היה ממוקם למרחב פיקוד צפון, הוכף לצה"ל על פי תוכנית הקבע "קטורה" (תפיסת מוצבים ולהימה במטותנים).

והמשך לחימה, אף לאחר הופעתם למראה הכוח הלא קרא וסירע לשערumo כעולה בתאונה שאינו דחוק לו. מפקד הגודוד החלט להתארך עצמאית באזרח תחנת הדלק, עד לקבלת הוראות. עד לגמר הרכבות נותר הגודוד עירום בתחנת הדלק בפתח העיר עצה כשהוא חשוף לצליפות ולירי בלתי פossible. במהלך השהייה הסתער מחלב עם תרמילי מלא בחומר נפץ, אף נורה ונחרב על ידי שוטרי מג"ב. במקביל לאיירוע זה טירו שוטרי מג"ב מרטה סמור, ובכעולה נפגעה אחד השוטרים ברגל. הגודוד נשאר מרכז תחנת הדלק כמה ימים. רק לאחר שהמניג' מצא את המושל לאחר חיפושים קדחתניים, ודרש ממנו במפגיע הראות, נעו כוחות מג"ב לעבר ביןין המשטרת המרכזית בעזה. גם לאחר שנערכו מחדש במקומות לא קיבל הגודוד גזרת פעילות מטוקחת, והחל בכיצוע פטroleums עצמאים באזרח בית חנן. כעבור כמה ימים הוחלט לפצל את הגודוד לשתי פלוגות: פלוגה אחת נשלחה לרד' שכבים ולהטיל עוצר (לא ניתנה גדרה מסודרת חסר במפות), ופלוגה שנייה שמרה על מכלאות השבויים.

עם ביצוע משימה זו הוכף הגודוד מחדש, הפעם לחטיבה 12 כפיקודו של אל"ם דוד אלעד (דדו) (לא נמסר מועד מדוקיק, ט.מ.), ופעל בה עד לסיום היררכות כוחות המשטרת בעיר ב-23 בנובמבר 1956. יש לציין כי מאז ההכפה החדשה תפקד הגודוד היטב, והונחה בהתאם על ידי צה"ל.

עם שור הרכבות נכנס שמר הגבול לפעולות בתחום העיר עצה. עיקר פעילתו הייתה כסיע להשבת החיים למסלולם התקין בשטחים שנכבשו על ידי צה"ל, ובכינוי מכוקר של השילול הרוב שהותיר הצבא המצרי במקומו.

עם הקמת הממשלה הצבאי בעיר עצה, לאחר כיבוש הרצועה על ידי צה"ל, הוקמה נפה משטרתית בשם "נפת עזה", שהורכבה משוטרי משטרת ישראל ומכוחות מג"ב שפעלו בגדירה. במהלך השהייה בעיר פעלו שוטרי מג"ב עם צה"ל, המשטרת ושירות הביטחון הכללי במקביל. עם תחילת הפעולות אטור מקום למטה הנפה בעיר עצה, ויועדו תחנות מפקד אל-בלח, בחאן יונס ורכfib. ב-12 בנובמבר 1956 התקבש מפקד גודוד 1 של שמר הגבול לשגר כוחות חלוץ, שייחלו בהכשרתו המתknim לקריאת הגעת כוחות המשטרת. למשך, 13 בנובמבר, הגיעו כל גודוד 1 של שמר הגבול, הייחידה לתפקידים מיוחדים (لت"ם) של משטרת ישראל, יודה מיחודת שתפקידה ביסוס השליטה ברכעות עזה, טיפול באוכלוסייה, איתור מסתננים וחקירות. לתפקיד נבחרו חוקרים דוברי השפה הערבית, אנשי חקירות ושירותים, סך הכל 26 שוטרים.

תחילת הפעולות של הכוחות הייתה רק ב-23 בנובמבר 1956, עם סיום היררכות.

התארגנות הכוחות והפעולות בשטח

נקבעו מדיניות ונהלים להתנהגות בשטח, והוחל ביצוע סיורים להגנת נוכחות ולימוד השטח. כמו כן הוחל במנג עם שלטונות הממשלה, ובוגרים ביחסוניות לתיאום. כוחות שמר הגבול פעלו בשילוב עם צה"ל לאכיפת העוצר. בהמשך הוחלט כי משטרת ישראל בשיתוף

(למעט מקרה אחד בט'יביה שבו נהרג תושב הכהר, שלא שעה לאזהות העוצר). גם במרובית הכהרים נגזרה הדורומית, נזרתו של רס"ן חיים לוי - טירה, ג'לניולה וככר ברה, עבר העוצר בשלום. המפקדים, כולל הדרג החוטר והבכיר בפיקודו של המ"פ לוי, פעלו על פי שיקול דעתם ונגנו בנימיות ובאנושיות. בכפר הרבעי, כפר קאסם, שם סגן גבריאל דהאן, מפקד המחלקה, את פקודת המג"ד לשוננה, וברון שעיה וחזי רכמו הוא ושותרו להרוגתם של 47 תושבים ולפצעיהם של 11. בין ההרוגים נמספרו 15 נשים ו-11 ילדים בני שמונה עד 15.

האירוע גרם לזעוזע כליל בציור. הממשלה מינתה ועדת חקירה והחליטה על תשלום פיצויים למשפחות. מפקד הגदוד ו-11 מפקדיו הועמדו לדין באשמת רצח ולא התקבלה עונתם כי ציתו לפוקודה, הוואיל ונקבע שהפקודה הייתה "בלתי חוקיות בעילול". המשפט נמשך חודשים ארוכים, והסתומים ב-12 באוקטובר 1958, בהרשעה של שמונה מן האשמים ובכךם של שלושת הנורדרים. בית הדין הטיל על שמואל מלנקי עונש של 17 שנים מאסר והורה לתרגם טוראי. 15 שנות מאסר הוטלו על סגן גבריאל דהאן ועל רב טורי שולם עופר, והואודה לדרגת טוראי. על רב"ט גבריאל עוליאל ועל ארבעת הטוראים מכלוף חROSS, אליו אברاهם, אלברט כהימה ואדמוני נחמני ננדן עונש של שבע שנים מאסר. בעקבות פסק הדין המליץ הפרקליט הצבאי הראשי להעמיד את הממח"ט יששכר שדמי לדין. בפסק דין שנייתן ב-26 בפברואר 1969 זוכה בית הדין את שדמי מאשתם רצח, אך הרשיעו תוך כדי נזיפה בחירינה מסמכות, בכך "שבהיותו מפקד חטיבה, נתן פקודה לשומר על העוצר בגיןו ללא מעצורים ועל ידי פתיחת האש באמצעות ייחד, ועל היה לגروم חבלה לנוג' האדם". על כך נקבע שדמי בעשר פרוטות.

לאחר אירוע פרסום מפקד מג"ב פנחס קופל את הדברים הבאים: "ב叵ומות אירוע ערך ניתוח ניתוח עמוק והליך יושמו בהתקפה". עם סיום "מבחן קדש" ולאחר פינוי רצועת זהה תהמה למשעה לעת עתה הפעילות המשותפת עם צה"ל.
הערה: ביבליוגרפיה מלאה מובאת בגוף המאמר המורחב.

יחידות המשנה הוכנסו למפקדי המורחים. במנרה זו לא נרשם אוironium מיוחדים. במהלך המלחמה מג"ד ג'דוד 2 ו-3 ושני מפקדי הפלוגות ז' ו-ח' נשרו למשעה לליא"ה ייחידות, רקציני מטה ללא הגדרת תפקיד, כריסט לטיפוף במנילה ובכיקוד משוחף נגזרה.

ג'דוד 2 של מג"ב הוכנס לחטיבה 17 בגזרת עמק חפר והשרון. בכללות המדרה היו מכבים קולה-רנטיס בדורם ועד קיבוץ מג'ל בצפון. הכלול הפלוגתי היה כביש הרכבתון הסמוך למגדוד. המגדוד נערך בתחילת הETIME של:

פלוגה ג' - בראש העין
פלוגה ה' - בבית ליד (מחלקה אחת מהפלוגה הייתה בכפר סבא יחד עם המטה הקדמי של הגודוד)

משימות הגודוד היו:
שלב א - ביצוע עוצר בכפרי המיעוטים באזור הצפון
שלב ב - ביצוע משימות ביחסון שוטף, מאריכים, תצפיות וגישושים
שלב ג - כפיפות להגנה מרחכית לחטיבה 17 במשימות בגזרה. ההפכפה הסופית לצה"ל בוצעה ב-29 באוקטובר.

בו ביום הօחד עוצר מורה בכפרי העורבים במשולש. צה"ל הטיל את המשימה על ג'דוד 2 של שומר הגבול בפיקודו של רס"ן שמואל מלנקי. לאחר מכן הוזמן אל מפקד החטיבה, אל"ם יששכר שדמי, וקיבל ממנו את פקודת העוצר. ההוראה הייתה חמורה: "אין לבצע מעצרם, ויש לירות בכל מכירי העורקים שייחזו מוקם עבדותם עם ערב כל לדעת דינם של הכהרים העורקים שייחזו מוקם עבדותם עם ערב כל לדעת על העוצר שהוטל בינו". שדמי השיב "אללה ויחומו". בעני מלנקי הפכו הפלוגות החל מפקדי הפלוגות השונות להעביר תדריכים בהמשך לתדריך שקיבל שמואל מלנקי מפקד החטיבה.

במנרה הצפונית באזור הכפר טיביה הקפיד סרן יהודה פרנקנטל להנחות את פקודיו ושותרו שלו לסתום באש עד השעה 18:30 ולא כי שפurosם עד 17:00, זמן תחילת העוצר, ולהימנע מפגעה בחוזרים מעבודתם באחור בתום כל גמ לאחר שעזה. נזרתו לא נרשם פניות באזרחים

שלום חבר טוב

המספר מעמוד 3

לחברות העמוקה של עשרות השנים בין יעקב גנות לגבי, ציון: "כאשר נבי היה מתקשר, היה יעקב גנות מתחנה מכל עסק. לאחרונה עבר לנוρ בחיפה וסיפר לי כי אחד השיקולים למעבר זה היה שבחיפה יש לנו חבר טוב - גבי".

חבר יולדות, התעשין רמי שני, נשא דברים כאשר דמויות חונקות את גרכנו, ואמר בין היתר: "רק לפני 38 יום ערכתי לי מסיבת יום הולדת 60. ערכתי אירוע מדהים כמו שرك אתה יודע לעור. לאחר האירוע לא הפסketטי לחשוך כיצד אני עורך לך אירוע דומה, ובarma צו, לבסוף יום הולדתך ה-60 שאמור היה להתקיים בעוד ארבעה חודשים. והנה, במקומם האירוע המוחלט, אני עומד כאן היום, ביום קבורהך ומסכינך. אבי המנוח היה מוכן לכך. אני מושך שיש לו הרבה חברים, אבל אין לו שום חבר. אני אומר שיש לך חברים אבל חבר זו כמור היה לך אחד, ומבחן זה נשארתי יתום".

מאות הנוכחים מחו דמעה בעט שהבן לין נשא דברי פרדה בשם המשפחה. לין תיאר בהרחבה את יחסיו אל אביו למשפחחה, לחברים, לשוטרי מג"ב, למילאים, למשפחות השכולות. "אתה יודעת, אבא? כל כך הרבה אנשים באים ומתנשקים, כולם אומרים לנו איבדנו אבא, אח, חבר אמרת. כולם מרגשים יתומים, כי למי לא עזרת? כל שנה, כמו שענו, דאגת לקחת את המשפחות השכולות של מג"ב לטויול בחו"ל, כי חשוב היה לעשות להם שם מה".

אחרונה הייתה הרעה אתי, שאמרה קצורות: "גבי, תודה לך על 36 השנים הנפלאות ועל שלושה ילדים נפלאים שיש לנו יחד. להתראות, אהבת אותך, אתי".

לטימ, הרשה ליisi וחברי גבי לפנות אלך בכניסה אישית. את הבשורה המרה קיבלתי טלפונית בעת שטיילתי עם ההורים השכולים של מג"ב בקרואטיה, שעוטר מספר לאחר הנחיתה שם. מיותר לציין שחוותינו בו ביום ארצתה, לתמוך במשפחת הנפללה ולסייע לה. גם טoil זה, כמו פעילותות ובנות אחרות, ארגנתה אותה מטעם עמותת "הומות היוזמות". פגשינו האחרון הייתה בבית, סמוך לצאתה לטויול, כאשר באת לטיען ליה בכנות האחרונות.

מאז שהכרתי אותו, בשנת 1970, הצלבו דרכינו פעמים רבות, בעיקר בשירות במג"ב, בפעולות בא"י וכעמותת "הומות היוזמות". שנים רכות מנסה אני להסביר מהו סוד הקסם האישלי של ויקטור להתחכך ולהתחכך עם כולן, תמיד לטיען, לנשר בין אנשים, עם חירות וברבה מקרים בשתייה שאומרת הרבה. עד היום אני מכין את סוד הקסם, סוד שלקחת אתך.

חסנוק כבר מורה במשפחתך, בקרוב האנשים שאhabו להשתתף בטויולים הרכבים שארגנת הארץ ובעולם, בקרוב חבריך הרבים לפעילויות בארגונים שבהם פעلت שנים רבות בהתקנות.

יהי זכור ברוך.

אבי גיטלי

בדורגל בכירים בעבר וכוהוה, וד"ר עודד ניב, עורך ביטאון העמותה, הלהוויה החלה בדברים שנישאו בראש רבל לזכרו של גבי. ראשון המסתפים, יי"ר עמותת "הומות היוזמות", נת ניצב בדימוס אברם לין, אמר בין היתר: "חברי הטוב גבי, באתי להיפרד מפרק בשם של 4,000 חברים עמותת 'הומות היוזמות'. באתי להודות לך על פועלן להווחתם של חברי העמותה, ובמיוחד להווחת המשפחות השכלות, האלמנות, הייטומיים, הפסיכולוגים, הנכים והນזקקים".

את דבריו נשיא איפ"א ישראל רב ניצב בדימוס יעקב טרנר הקראי סגנו נת ניצב בדימוס יעקב שובל, שכין את פעלותו רבת השנים של גבי ברגנון: "ללא אחד מעמוני יש גבי משלו, גבי המסוס, האכפתני, גבי הלקח כל דבר לב, גבי האובב, גבי איש המשפחה המאה באשותו וכיליו. גבי נבחר כמבקיר העולמי של הארגון, והוא מאוד אהוד במדינת בעלם שהעריכו את יושרו ואת אישיותו".

מפקד מג"ב והסמכ"ל לשעבר ניצב בדימוס חבר הכנסת איציק אהרוןוביץ' אמר: "אני, שהרכיבינו ללבך יחד אורחות של מסע משותף לאורח תחנות ממשפחתיות בחו"נו, נפרדים כתה. הדבר לא יאמן ואני נתקפ, וקשה מאי כהו. העבר חולף על פני ואני נזכר בכם שאתה, גבי, הוא זה שלמעשה ניס אותי למשמר הגובל לפני שנים רבות. מה אספר לך, גבי, אין אוכל להפסיק לבטא במיילים את יכולת הנתינה העצומה שלך, את לך הרחך שהעניק בלי גבולות, עד שקרט".

ראש עיריית רמת גן ובכבוד מפקד מג"ב, ניצב בדימוס צבי בר, שגביו שימש כראש לשכתו, אמר בין שאר הדברים המרגשים: "אנו עומדים היום והלב מסרב להאמין כי גבי אכן נודע. העניינים החמורים והטבועים, המכט הנכון שביטה חוסן וכטחה היו איתי לפחות יומי הראשון במג"ב, ומלווים אותו גם כתה. שבע שנים שירתה ייחד, ולמעשה היה זה גבי שסייע לו להיקלט בחיל. הוא היה לモורה דרך, יד ימינו ומשמעות אמת".

בשם איגוד השופטים לכדורגל נשא דברים חמימים השופט הבינ-לאומי חיים יעקב, שהעלה על נס את תוכנותיו של גבי: "אם ש, כשכלם היו עוסקים בהכנות לפראדה מפרק, היה מי שאמר 'כמה גבי חסר בצד הארגרוני', כי כר התיחסת לכל איזוע - מתקשר, מזודא, מקפיד בפרטים, לא משאיר מקום לאלתרורים. ביום רכיעי י██ם האיגוד את עונת המשחקים الأخيرة. על אחד המננים, שחוכן כבר לפני חדש נרשם: 'לגבי וקסברג, בהוקרה על מפעל חיים'".

תת גונדר חיים שמולבץ' משב"ס, חברו של גבי לנשיונות איפ"א, הספיד בשמו, בשם ניצב שירות בתפקידו כבודד יעקב גנות, ובשם נשיא איפ"א העולמי ניצב בדימוס מיקל אודיסאוס מפקריסן. בהתייחס

ב-1980 נפגע מטה מג"ב בצוור ונכלו 17 מלוחמי מג"ב, מאנשי פלוגה C. שנה לאחר מכן מוקם אירע פיצוץ נוסף ובו נפגעו לוחמים מפלוגה C'A. משפחות רכבות הרכזו שכולות, ושוב התעורר הצורך בעמותת מג"ב כלשהו, שתיקח על עצמה את הטיפול בנושא הנצחה והטיפול במשפחות השכולות. בר עשה ככל יכולתו באמצעות שערתו במג"ב, למשל הוא הקדיש תשומת לב מיוחדת לבני מיעוטים ששירתו במג"ב, במיוחד יהודים יחסית לנוצרים אחרים. עד אז נהנו הדרודים לטמן את מתיהם גדול יחסית לנוצרים אחרים. הוא רעם בחזרותיהם, ובכך חליט שיש להקים בתיה עליון בכפרים. הוא רעם את מפקדת מג"ב לאורגן אירוע נוכש לאלמנת וליתומי החיל. פעילותו זו הייתה הזרז שהביאה להקמת עמותת "הכומרות היורוקות" ב-1986. אין ספק, סבור היום בה, כי "חישיבות העמומה הולכת ומתחזמת, במיוחד בגין של הנצחה והמורשת. יש בקשר הציבור צורך להזכיר את המקומות". לעומת זאת הוא מסתייג משחו מהחיזון להפוך את אתר הנצחה לкриת חינוך. הוא מביע את חששו כי האטר עולל להפוך למען בסיס צבאי ולאבד את צביונו האינטימי.

“כל מה שמעניין אותו הוא האזרוח”

ומה אחריו ראשות העירייה? בר לא מהסס: "פנסיונר!" הוא אומר חד-משמעות. ובנימה גמלילית-סובבית: "אני מסתכל על כל הערים שעולים מעלה מעלה, ואני רוחה נשת. קחו, למשל, את המפקח'ן קראדי. אבל שלוי היה קצין ייחול באחת מפקדות מג"ב וממ"סidi' עמותת ה"כומרות היורוקות", קחו את יוסי סדבון, את ישראל סדן שהיה קצין הדרוכה שלו והאיש שהפרק את בסיס הטירונים של מג"ב לבית הספר המרכזי של מג"ב ומשורת ישראלי לביטחון פנים, את חסין פרנס -

וזו רק רשימה חלקית - כולל התחלוי במג"ב בתוקופתי". למשך שנות החקירה הרבות שעבר בר במשטרתו בעת האחونة, בהקשר לפרשותacialה ואחרות, הוא נמנע מכל ביקורת על המשטרה. יתרה מזאת, הוא גורס כי אכן החקירה חייב להיות האגף המנוט של המשטרה. עם זאת, "היום, בראש עיריה, מעוניין אותו בראש וראשונה האזרוח. כל בוקר אני קם וושומע על פריצות לבתי תושבים. מעת לעלים בהם. אני עצמי הייתי קרכן לפירצות כמה פעמים. בפעם האחרון רוקנו לי את הבית לחלוין שננסעתeli לcottel, להשכעת בני לצנחים. הדבר הזה לא יכול להימשך!". ויש לה פתרונות לטעמו. בארץות הבירית, למשל, נוצרו שיטורן פעולה ותייאום בין המשטרה לבין חברות אבטחה. "הקשרו אוthon לתפקידו שיטור, החלתו על דרכי שיטור פעולה, ואד היתה עשייה".

ובאותה הזדמנות הוא לא חוסר שבטו מעמידתו. "כל ראש עיריה רוצה היום, מיד עם היבחרו לתפקיד, להיות חבר הכנסת ואחר כך שר. שיעשו קודם את התפקיד שלהם, שיטפלו בבעיות היומיום - שיטפלו באזוחים, בניקון וחינוך. רק כך אפשר לשנות את פני הדברים. שככל אחד יעשה היטב רק את שלו, והכל במדינה יכול להשתנות".

פרק נכבד למג"ב בספר הדיכרונות

בר عمل בימים אלה על כתיבת ספר זיכרונות. "רציתי להעביר בספר מסר ותחושים של על דברים ששעשית. אין לי כוונה לתאר מעשי נוראה, נצחון או תכזה. רציתי לספר על החיים, על ההוו ועל הפלקלור שהייתי חלק ממנו". והוא בספר, כמובן, פרק נכבד למג"ב. אפיוזה קתנה שתודרך בספר? "במלחמות המפרץ העיר בעררה", מספר בר, "הטיילים עפו, ואני מקבל טלפון מרופול זיל", לשעבר מפקדי הנערץ, אד שר החקלאות. 'מה הפעם?' אני שואל אותו. שחרי כבר הרגלתי שכל פעם שהמפקד שלך מתקשר, הוא רוצה לחזור אותן. אבל, להפתעתו, רופול אומר: 'רציתי רק להגיד לך שאתה בסדר'. מחתמה קחת מרופול זה שהוא שאני אזכור ואזכור עד שاعצום את עניין'".

מה היה שם הספר?

"אני עוד לא יודע. אולי איש מן היישוב, אולי 'צמח בר', אולי 'פרח בר'. אני מ�ה על השיר 'פרח בר' ששרה סי היימן, וכל פעם שהיא שרה לי אותו ביחיד, אני מתרגשת עד דמעות. נחassoc על זה".

משמר הגבול הוא סגה גדול...

ההמשך מעמוד 17

מתנדב לעזרה בניות תרומות. צבי בר בשיחה עם אברהם לין ואבי גיטל'

בר טיפה את תחומי הרווחה במג"ב תוך שימת דעתו ותשומת לב לפרא ולמשפחתו. הוא היה כותבת לבני משפחת המפקדים והלוחמים, וזמן קצר לאחר כנסתו לתפקיד מפקד מג"ב ולאחר כל שנות כהונתו בתפקיד, ידע כל בן משפחה של מי שמשרת בחיל כי דלווה של בר התחקה בפניו והוא יכול לשלוחו בכינוי את מכacoוי' ומשאלותיו. בר הבין כי טיפול המפקדינו מתמחה אך ורק ביכולת המבצעית של הפיקוד ברמותיו השונות. הוא טיפה את הקזונה הצעריה, וכחלק מਆהה בניה של שירותים הפליג עוד קצינים לצאים ללימודים אקדמיים כבר בשלבים המוקדמים של תפקודם כקצינים. בר ראה בנסיבות האקדמיים הללו אינטגרלי מבנית אישיותו וקידומו של הקצין, ולא "ציופר" לפניו תום השירות.

בר הndlil למג"ב את היסודות האיתנים של "עובדת המטה", המהווה נדרכ מרכזית לעובדה מסודרת ולהיערכות נכונה לכל נושא ממצאי' ומינרלי. לדוגמה הראשוונה כמפקד מג"ב דאג מדי שנה להפיס למל' היחידות והמפקדות במג"ב את פקודת העכודה השנתית אשר טיפול בכל תחומי העשייה והכליות של החיל, בכל המקומות. פקודת העכודה השנתית היפה במג"ב למס' צאן בחול, ובמה ש, ככל יחידות משטרת ישראל.

זו הייתה בושה וחופה

ההבנה העמוקה שיש להקים עמותה של משמר הגבול התעוורה בצל' בר כבר בשנת 1976, כעשר שנים לפני היווללה של עמותת "הכומרות היורוקות", כשהשתמנה למפקד מג"ב. הוא נכח בטקס האזכורה לחיל מג"ב בבסיס איל. במקום היתה אד מabit אבן צנעה למד', וגם זאת בלשון המעטה, ולידה כלביה. באחד הימים נודע לו על אב שכול שבא לבקר במקומו והתקבל בנכחות. "זו הייתה בושה וחופה", נזכר בר, וכי החלט למצוות מקום שיתאם לשימוש אחר הנצחה מוכוב והולם לחלי' החיל. המקום החדש שנבחר היה נצעת החורכים, בפתחו של ואדי עירון. למקום זה יש ממשמעות: בגבעה ממול שכן בסיס מג"ב עד למלחמות ששת הימים, בוואדי עירון יש כפרים ערבים ומהמקום שבו ניצבת האנדרטה אפשר להלוש על השיטה ולהלכני' ריבונות. לימים טופחה האנדרטה על ידי העמותה שקמה בשנת 1986 ובמקום מתנוסס היום אחר הנצחה ו מורשת לתפקיד, שמו יצא למרחוק בארץ ובעולם. וכשצבי בר שומע כי היום נחוצים לאתגר ההנצהה עוד 200,000 Dolars כדי להמשיך בפיתוח המקום, הוא מתנדב לעזרה בגין התרומות הנדרשות.

נקודת מכנה חשובה ומכרעה בתולדות החיל הייתה השתתפות משמר הגבול במלחמת שלום הגליל. צבי בר היה באותה עת מפקד מג"ב. כזה אחר זה התרחשו אסונות צור - הראשון והשני. ב-11 בנובמבר

המצודה שנבירה לעתר את סמל מג"ב

לזכרם של 18 לוחמים שנפלו על כיבושה. מצודת כ"ח

מה שרואים מפה. תצפית יפה על העמק
ונעל שמרות נחל קדש

ד"ר טל משגב
צלומיים: צחי קרוול

המקום:

במחוז הצפון, בנפת צפת, באזורי הגליל העליון המזרחי. מזרחה מקיבוץ יפתח, צפונה ממצודת ישע.

השם:
שם השמורה לפי שם הנחל. שמו, לפי שמה של קדש נפתלי - עיר כנענית עתיקה בצפון הארץ המזוהה כתל קדש.

מצודת ישע: אחת ממחמש המצדדות שהוקמו על ידי הבריטים בתקופת המרד הערבי, 1936-1939, חלק מכיצורי גבול הצפון. המצודה חלה על צומת חשוב שבו נפגשו כביש הצפון והדרך ליישובי רכס הרוי נפתלי, וכן על כביש ראש פינה-מטולה, העובר למורגולותה. מן המצודה יש תצפית יפה על העמק ועל שמורת נחל קדש. בדורותה נמצא היכר הערבי נבי יושע שבו הקבר המזוהה ליהושע בן נון. חשיבותה של המצודה היא רבה שכן היא שלוטה על הדריכים לאכבע הגליל. על המצודה נערכ קרבות ממוחמת העצומות בין חטיבות פלמ"ח לבין כנופיה ערבית שלטה על המקום. במהלך קרבות קשים לשחרור המצודה וכיבושה נכל כ"ח לוחמים, ומכאן שמה - מצודת כ"ח. המצודה נבירה לעטר את סמל מג"ב. הפלוגות הראשונות של מג"ב שוכנו לאורכו הגובל במצודות צפת, סאסא, מלכיה ועוד. יום יושבת במצודה פלוגת סיור כפרי גليل של מג"ב. נმשייך על שביל עפר אל נקודות תצפית המצודה מצפון למצודת ישע, סמוך לצומת ישע (מכבש דרך אזורית 899 בק"מ ה-59.88 עם הדרך האזרחית 886, בק"מ ה-62). נחל קדש הוא נחל אכזב הצפוני בנחל רכס הרוי נפתלי והמנקע את צדו הדרומי-מזרחי של רכס גבעות הנמצאות בתחום לבנון, ושבו עברת פרשת המים הארץ-ישראלית. תחילת הרכס בהר אכזבים בדרום והמשכו ארבעה ק"מ צפון-מזרחה לכיוון הלבנון עיתרונו. הוא פונה לצפון-מזרחה, עובר לאורכו ק"מ ומסתיים בפאתי נחל קדש לעמק החולה. החורש בשמורה מורכב בעיקר מאלון מצוי. בהרכב מיוחד מושלים בו עצים חרוב מצוי, אשחר ארץישראלי, אלה ירושלמית, אלה אטלנטית, לבנה רפואי ושקד קטן-עלים. בחורש שיחים ומטפסים אוכניים לחורש הים תיכוני וכן ריכוז אירוס הדור וסתוניות בכרה.

בשמורה בעלי חיים רבים. בין היונקים מצויים: שפן סלעים סורו (נעשה כאן מחקר מפורט על שפני סלע), שועל, סמור ודרבן. בין העופות דוגרים כאן בעיקר דורסי ים ולילה: נשר, רחם, חוויאי, בז מצוי, אווז, כוס וגדרון.

בעונת הנדידה באים אל צוקי הנחל עופות דואים, החל בחסידות ושקנאים וכליה בנשרים ועיטים, מינים שונים. ביום שחרור החינוך הימי. כיום משמשת המצודה מרכז חינוכי לפדרות החינוך הימי.

כותבים לנו

ב/נ נאות גן חסן גפן ים נאות גן חסן אט"ג

אנו מבקשים להעלות בכתב כמה מילות תודה מוקבר לב לכל העסוקים במלוכה לנו נגנוי מגיב. מואז מלחתת ההתשה ב-1970 לא זכו נגנוי מגיב לאוון קשבת ולבית חמ. בחודש דצמבר אשתקד השתתפנו באירוע מיוחד - נופש ביום המלח לנכים ולבנות זוגם. אין ספק שנוכש זה הוכיח את עצמו ותרם לקשר החשוב בין מפקדים ונוכחים לדורותיהם. כמו כן אנו רוצחים להודות לנציגי מגיב שלקחו על עצמן את המשע הניל, ובמיוחד לישוב ראש העמותה אברהם לויין, איש צנוע בעבודתו, שאנו ממחפש כותרות אלא נרתם לעובודה אפרורה ונושאת פרי למען ציבור נכי מגיב. כמו כן תודה לאבי גיטל, גבי וקסברגר, יוסי שנייא, ד"ר טל משגב, הגר, אורטאל, אריאלה, ועוד נשים טובים באמצעות הדרך.

ישוב ראש העמותה העניק לנו, בטקס מרגש, את סיכת משמר הנכול, 36 שנים לאחר שנפצעתו במאורב מחבלים בחברון. אנו תוקוה שמכנסים מרגשים כאלה ימשיכו להתקיים עוד שנים רבות.

**מדרכי וצינה פינקני
נתניה**

ג'ון אל פיליפ איי גאנדר לי סטודיז, פילדלפיה
1970.05.22 ג'ון אל פיליפ

רציתי לומר תודה לכל מי שטרח, עמל, עזר וידו נגעה בארנון הנופש לנו מגיב ביום המלח. הנופש עד "לנקות את הראש" מחייב השגרה של טיפולים, ניתוחים ושותות אין סוף בכתי חולמים. בזכותכם התאפשר לי לצאת לכמה ימים של חופה ושקט, כל לראות רופאים, ולקבל מעט מרפא לנفس. אני בטוח שכמוני נפשו בכתי מלאן עוד פצעים, אבל הנופש זהה היה שונה וחרג מעבר לארוח רגיל בבית מלאן; היה זה מרגש ויבוש חברותי שאין שני לו. למרות שקצין הנפגעים טורה רבות ודוגג למפגשים של הפצועים, המפגשים הללו נמשכים לכל היותר שלוש שעות, ואנו הפצועים לא מכיקים מהם את המרב. הנופש במלון נירונה, לעומת זאת, תרם לניבוש של הפצועים ומשכחותיהם ורקמו ביניהם קשרי ידידותמושתפת. מעבר לפיצעה נילנו עוד המן נושאים משותפים. הנופש גם היה מקור מידע מצוין לגבי הזכיות שמגיעות לנו ממשרד הביטחון. בשמי, ואני בטוח שגם שם אחר הפצועים שהשתתפו בנופש, תודה ושבחים לכלם.

דוד סיידור

26.12.2019 הילה, ג'י. ג'י. ג'י. ג'י.
הילה ג'י. ג'י. ג'י. ג'י. ג'י.

בימים אלה אני מסיימת את תפקידי כרען פרט ונפגעים מג"ב, וזהי הדרמתנו החגיגית להודות לכם על כל מה שאתם ושאר חברי העומתת עושים למען שימור מורשת מ始终保持ם. אבקש להודות בשם קציני הרוחה, הנכים, הפצועים, המשפחות השוכלות והאלמנות על הפעילות המבווכת שאתם שותפים לה כל השנה. הייתם לי נב חזק וכותבת בטוחה לכל פרויקט שנעשה, ועל כך תודה אישית. אמא העבירות את תודתי לכל חברי הנהלת העמותה. מי ייתן ותרכו בעשייה, חזקו ואמצאו.

**סגן ניצב אראליה בר-דרור,
רען פרט ונפגעים מג"ב**

וילס ווילס ג'י. ג'י. ג'י. ג'י. ג'י. ג'י.

ברצוני להביע תודה והערכה לעמותה, על התמיכה והסייע אשר ניתן לחום הימ"מ שנפצע קשה במהלך פעילות מבצעית יחידתית. במתן סיוע זה לשוטר ולמשפחתו הוכיחה העמותה את אשר חרתה על דגלה בדבר שימור המורשת של הטיפול בפצועים ומשפחותיהם. "שר כוח".

**פקד רפי מיכאלי,
קצין רוחה ימ"מ**

"ג'ון אל פיליפ איי גאנדר לי סטודיז, פילדלפיה
26.12.2019"

לפניהם כמה חדשניים ביטלי את חברותי בעמותה. עתה אני מבקש לחזור להיות חבר בעמותה. הסיבה לכך היא שבשבוע האחרון הבנתי עד כמה פועלה של העמותה מדרשת, ועד כמה היא ממלאת את תפקידיה באמנה.

לפניהם כמה חדשניים נפצעתי במהלך פעילות של יחידת, ומואז אני מרותק לבתי, להוציא ציאה לצורך טיפולים רפואיים. השבוע השתתפתי בנופש של העמותה לימי ופצעוי מגיב, ביום המלח. קבוצה הירעה מלהאר את חסיבות הנופש הניל. בנופש פגשתי פצועים אחרים אשר סיירום מרגש ומחזק את הנפש. יש להזכיר עד כמה חשוב המפגש בין פצועים קשה ותיקים לבין פצועים חדשים כמווני. חשוב המפגש בין פצועים קשה ותיקים לבין פצועים חדשים כמווני. חזרתי מעדוד ומחזק, מוקן שוב למערכה על בריאותי וחזרתי לשירות. בראצוני להודות לעמותה, לישוב הראש אברהם לויין, ולכל העסוקים במלאכת הקדושה זו. כמו כן בראצוני לשבח את קצין הנפגעים רב פקד יוסי שנייא, על עבודתו, תרומותיו וכל מעשיהם הרואים לשבה. לסירום, אני ממליץ כי בעת גיש שוטרי מגיב לשירות קבוע, יש להסביר להם, בצורה הרבה יותר ברורה, את ערכה ופועלה של העמותה.

מיכאה קוטנר

בבית מורשת והנצחה מוקם בימים אלו הארכיאון
ההיסטוריה הממוחשב, שמכיל בתוכו מסמכים,
צילומים, כרזות ותעודות

גמלאים שיש בידם מוצגים וחומריים ההיסטוריים מתבקשים ליצור קשר ולתאם סריקה של החומריים

הזיכרון האישי שלכם – המורשת של כולנו

* החומריים ילקחו ויוחזרו לבית התורמים בשלמותם
על ידי מזכירות העמותה

הנכים שלך יודעים מה עשית?

נלחמתם, הגנתם על המדינה, הגש망ם את
הצינות וعصיהם צריך לטעד ולזכו לעמונן הדורות הבאים

לבית מורשת והנצחה משמר הגבול דרישות
מתנדבים

לעבודה בארכיאון ההיסטורי הממוחשב
הכשרה חינוך במקומם

לפרטים :
בית מורשת והנצחה משמר הגבול
טל: 04-6355749
לפנות לד"ר טל משבג מנהל האתר

האם שירת מג"ב במהלך מלחמת ששת הימים?

במלאות 40 שנה למלחמת ששת הימים הוחל
בכתיבת מחקר מקיף על פעילות משמר הגבול
בתקופת "הקו העירוני" בירושלים ובעת המלחמה.

לחומי מג"ב ששירתו "בקו העירוני" בירושלים בין השנים
1951-1967 ולחמו במלחמת ששת הימים - מתבקשים לצור
קשר עם המדור לסייע ותיעוד, יחידת ההיסטוריה, משמר
הגבול, בית המורשת והנצחה מג"ב, טל: 04-6355749.

כותבים לנו

פרק פ' קLEG 2/2005

לאכד אדם יזכיר זה הדבר כי קשה בעולם. בחודש אוגוסט יملאו עשר שנים לנפילת בניו יניב זיל', שנרגה בתאונת דרכים בעת שירותו הצבאי כלחם מג"ב. מאך שאיבדנו אותו מאמצת אותו עמותת "הcombeנות היישוב"; אברاهם לויין העומד בראשה, אבי גיטלי המזיכר, כל קציני הרוחה והמפקדים במשמר הגבול, שותמכים בו בכל עת ומכל הלב. עמותה זו, שאימצה אותו אל חיקתה בחום רכ, מאהדת ותומכת בנו, המשפחות השכלה בין לבן עצמן, ובין ולבין משפחחת מג"ב כולה. רצינו לציין את הטויל האחרון שאורגן על ידי העמותה, לעריך הנוכש ורונה בבלגריה, לחוץ הים השחור, בחודש יוני 2005. הטויל היה מסורנן בצהורה מוצפנית – הטיסות, האוטובוסים והמדריכים האמורים, לקחו אותו למקוםות קסומים, וכטבון המלולים החמים והנהדרים, שದאננו לכל מחסורונו. האווירה הנעימה והרגועה, המקום החדש, חברותיו חדשות שנרכמו בין משפחה שכלה אחת לאחרת, כל אלה לא היו מתרחשים ללא פעילותה המברכת של עמותת "הcombeנות היישוב". لكن ברצוננו להודות שוכ לו"יר העמותה אברהם לויין, לרבי פקד יוסי שגיא, קצין הנכגעים, לאבי גיטלי, מזיכר העמותה, לגבי וקסברג, האחראי על הרוחה והתרבות, וכל העוסקים במלאת קודש זו, שמאפשרים לנו אתנו בורנה, והוא קשורים לנו – רבי פקד קרן נודה למלוים שהוא אהנו בורנה, והוא קשורים לנו – רבי פקד קרן מירוב, קצינת הרוחה של מג"ב מרכז ורכ סמל מתתקדם עופר זיגרון, מש"ק הרוחה של מג"ב רמן. חזקנו ואמצנו.

חנה יהודה גולן
יבנאאל

פרק ג' 2/2005

ברצוני להביע את תודתי והערכתני לעמותת "הcombeנות היישוב" על השיט הנפלא ביום התיכון, שנערכ לאלמנות וליתומי מג"ב, אנייה המפוארת "נסיכת החלומות".

אכן, היה זה שיט חלומי. למרות שהshit תוכנן ויצא לפועל בזמן קצר יחסית, הוא היה מצליח מאד. אנייה מפוארת ונוחה והשירות ברמה של חסיטה כוכבים. ביקרנו במקומות מעניינים וקסומים וזה הייתה חוותה הנדרת. המלוויים, רב פקד אורן אוזולאי, קצין הרוחה של בה"ד מג"ב ורב סמל מיזוח הרצל ביטון, מש"ק הרוחה של מג"ב ירושלים – היו נהדרים, ודאגו לכל אחד באופין אישי ממשך כל השיט. תודות מיוחדות לאברהם לויין שאישר את הטויל ואפשר לנו לעבור חוותה זאת, לרבי פקד יוסי שגיא, קצין הנכגעים, שהוא שותף בארגון הטויל וdag להסעות, שכל אחת מאתנו הגיע בנסיבות המרכיבית, לאבי גיטלי שdag לנו ביציאה לשיט וקיבל את פניו במלח בחרוזה, לרבי וקסברג שליהו אותנו בשיט וdag לטויל הנוסף ברודום, למזל כוכבי שליחותה אותן נמל ביציאה לשיט, לאוון ולהרצל על היחס האישוי, היותם גדולים, וכל העוסקים במלאת קודש זו, יישר כוח.

יפה ביטון
אלמנת מג"ב

פניות מחרז ותיקי מג"ב

אחת מטרות היסוד של העמותה, כפי שמצוינה בתקנון, היא: "קיום וטיפוח קשר חברתי ותרבותי בין הלוחמים לדורותיהם...".

הנהלת העמותה, בשיתוף בית מורשת והנצחה מג"ב ונענף פרט ונפגעים מג"ב, מעודדת מפגשי ותיקים על פי ייחidot או מגדלים שישו לבעלי יזמה ויכולת ארגון באיתור האנשים, ארגון המפגש ובוואצאות הרכחות בכאן. למפגשים יוזמנו בכירי מג"ב ביום ומשפחות הנופלים. האירועים יונצחו ויפורסמו בביטאון הבא ובאנטנתן.

בעלי יזמה ורצון לארגן מפגשים יפנו למזכיר ונזכיר העמותה:
אבי גיטל - ניד: 050-7560413

מפגש ותיקי פלוגה ו' לדורותיהם (משטרת כרכור, טול-כרם)

ותיקי פלוגה ו', החברים צירלי אביסרור, משה זוסמן ובני קול יוזמים מפגש ותיקי פלוגה ו' ששירתו בפלוגה מאז הקמתה בשנת 1953 ועד שנת 1990.

גמלאים ושוטרי מג"ב ששירתו בין השנים הללו בפלוגה מתחקקים לצור קשר עם צירלי אביסרור, ולהעביר כרטים אודותם ופרטים מלאים או חלקים אודות חבריהם לשירותם בפלוגה (שם ומשפחה, כתובת, טלפון, תקופה השירות בפלוגה).

צירלי אביסרור
רחוב חבלת החוף 14/1
גבעת האירוסים
נתניה 42490
טלפון: 09-8351524

מפגש מחרז שוטרי חובה מס' 2, מאי 1964, טירונים וסגל

משה מזרחי ממחזר זה החל לארגן מפגש שייערך בקרוב באודיטורים בית המורשת והנצחה של מג"ב בקרוב. כמחצית מהסגל והטיינונים אותה על ידו. בוגרי המחרז והסגל מתחקקים לצור קשר עם משה ולסייע באיסוף הפרטים הנחוצים, כולל כרטים על חבריהם.

משה מזרחי טלפון בבית: 03-7323869
נייד: 050-5254966; פקס: 03-5712328

1234

כל אחד מוקן לעשות מעשה גדול,
זההיה, חד-פערני, שרבות ידברו בו.
קשה הוא המעשה הקטן,
היוםומי והאפור.

לדעת לחת, זה להקשיב לאנשים
לדעת לתמוך במעשים ובמלחים
להבין ולסלוח על שגיאות של אחרים
לדעת להיות אוביקטיבי לפעים.

לנסות לעזור בכל דרך אפשרית
גם אם זה אומר להיות שם אישית
להושך בכaco של الآخر ככך
ולשםך באושרו כאילו היה שלן.

להקדיש את עצmr למשמעות המטרת
כל שום רצון לזכות בתמורה
כל זאת ועוד עשו אתה על בסיס יומיומי
גם אם אין מודע לך באופן رسمي.

זהו הزادנות לומר לך תודה
על הרצון, המאמץ, ההשכלה והעזרה,
ማחלים לך אם שתבין ותדע
עד כמה באמת רכה נתינתק.

מתוך מכתב של הפצועים והנכדים
של משמר הגבול לאברהם לוי,
יושב ראש העמותה

להושך בכaco של الآخر. יושר העמותה בביון פצועים בבית חולים.

מבע נופש וירכוש

לחברי עמותת הcombeoth היורוקות
ובני משפחתייהם

לפרטים והרשמה
שרון/סיגל
04-8606830

ROYAL IRIS • IRIS
האוניות השוכנות בישראל

③ אמצע השבוע (ימים ב'-א')
4 לילות רודוס, סנטוריני
IRIS 25.09.06-29.09.06

ס.מ	מחיר 3/4 ל.	מחיר לאדם	ס.מ	CAT	סוג החדר
\$206	\$315	4	F	פנימי: 2-4 (2 מיטות)	
\$199	\$330	3	E	חיצוני: (4-2 מיטות)	
\$211	\$358	5	D	פנימי: 2-4 (2 מיטות)	
\$219	\$375	4	C	חיצוני: 2-4 (2 מיטות), TV	

הערות: באזר שהתגচש קבוצה מעל 40 איש תקצה הסעה לנמל ציפה וחזרה ע"י העומתנה, הנופש לאחרות חכרת "מנו ספנות" בשיתוף "אופיר טורס" בלבד

מחיר לתינוק עד גיל שלושה-עשרה
עד 3 לילות: \$98
4 ליל' החזקה: \$68
לכל החקפה

איוח על בסיס פנס羞 מלा
(3 לילות): +

המחירים כוללים
מט גמל וביטוחן

② אמצע השבוע (ימים ב'-א')
4 לילות מרמריס, רודוס
ROYAL IRIS 25.09.06-29.09.06

ס.מ	מחיר 3/4 ל.	מחיר לאדם	ס.מ	CAT	סוג החדר
\$210	\$315	3	H	פנימי: 2-4 (2 מיטות)	
\$215	\$330	2	I	חיצוני: (4-2 מיטות)	

① 3 לילות הריביירה הטורקית
ROYAL IRIS 31.08.06-03.09.06

ס.מ	מחיר 3/4 ל.	מחיר לאדם	ס.מ	CAT	סוג החדר
\$145	\$220	2	G	פנימי: 2-4 (2 מיטות)	
\$155	\$245	2	I	חיצוני: (4-2 מיטות)	

⑤ אמצע השבוע (ימים א'-ה')
4 לילות מרמריס, רודוס
the IRIS 29.10.06-02.11.06

ס.מ	מחיר 3/4 ל.	מחיר לאדם	ס.מ	CAT	סוג החדר
\$195	\$295	4	F	פנימי: 2-4 (2 מיטות)	
\$209	\$319	3	E	חיצוני: (4-2 מיטות)	
\$215	\$330	5	D	פנימי: 2-4 (2 מיטות)	

④ 3 לילות הריביירה הטורקית
the IRIS 26.10.06-29.10.06

ס.מ	מחיר 3/4 ל.	מחיר לאדם	ס.מ	CAT	סוג החדר
\$150	\$235	4	F	פנימי: 2-4 (2 מיטות)	
\$159	\$249	3	E	חיצוני: (4-2 מיטות)	
\$165	\$260	5	D	פנימי: 2-4 (2 מיטות)	

- מופעים, בידור וכייף ישראלי ובינלאומי
- 4 ארכחות עשירות ביום כיד המלך
- בירכות שחיה (למבוגרים ולילדים)
- סיורים מרಗוע ושיזוף
- אלומנות מפוארות
- בארים
- חניות פטורות ממכס
- קזינו
- מועדון לילה
- דיסקו
- פעילויות לילדים
- חדר כושר וספורט
- סלון/מספירה